

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No.	१५३३
Title	
Author	
Extent	३-४ पन्ने
Age	सं १८४८
Subject	तन्त्र

No १५३३ पन्ना
३४

३२

31

स्मायाः सतयान्तिवर्षेन तन्म प्राः अंजलिना ऊडवेन चान्
 ज्वालात्तु विलेन प्रत्येकं वा शिवावासा हरीन
 कीनामन्वलेहः सागुलमादः पुराणिदोषः पादुकेप्रविशेशे
 यत्तं हनिहृदकहृद्गः वृद्धः श्रद्धेलावददशमो ह तयः रा
 जयदत्ताजठरमुदः प्रियाकाकन्तसावृण्यविशेषः
 पीनसः प्रदिग्गः ममात्रिकंजलघटे धात्रकापंच
 तलागुडगः पारिविस्त्रियमकनोधिः वृद्धवतीः क
 ताशिवाशिवाव्योवाहः त्रैफलांजलि
 धिक्कडेः ताराचमत्तयः सुपीनसक
 मिश्रवरदायमोग्निकः तलागुलमंकरस्य मल=
 तलाशिरिवश्चित्रकः स्मृत्तलाधिन्नारदइचिनद्रस
 स्यतलादशाधिदशमूलनद्रसस्यतला एवं चतलापय्या
 यावती हरीनकीचूराढकयुक्ता यन्काहोहीकृत्वा संपादि

दोः-

द्विजड्वं मधुद्रौद्रं तैरन्वितं युक्तं कशोफः पचय्युः
आसन्नतिलः सामोवायः गुल्मः प्रसिद्धः मेहः प्रमेहः
हृशतकृष्णतयं प्रसरीप्रहरागिदोषस्तकोऽस्त्रपित्तं च
सं रत्तमा कल्मसुचिरामण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
ज्वरस्तबुदायमुक्ते रत्तप्याका कल्मसावृण्डः मुक्तादी
नां रुक्मीवसां ग्रीहः स्त्रीहृममात्रिकजल घटे धावाकं सा
भयाकं रत्तप्याका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
लसिकता चित्राका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
युतः दोषद्रुहं युक्ताका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
वाहंति रत्तप्याका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
धीपीन स्यात्तं रुहं वासाका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
यं रत्तप्याका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः
ढकं एषां पाका रत्तप्याका कल्मसावृण्डः प्रदोलावदं दर्शकृतो वराः

३५ तकी काकनसाकाठडी अत्रायं [redacted] रमूलं
 सठीकचूरः छिन्नाग [redacted] विद्या [redacted] वर
 रुध आटूकः वर्धामूमन [redacted] आध्वं
 ३५ अत्येकपलप्रम [redacted] शीशनेः
 पंचभिः सहपास्यं [redacted] पाशिवा
 युतनैरेवामलकेरस्थिराह न गालायत्त [redacted] नयमक
 नो हृतनैलाच्च द्विषट् पलेषादशपले मज्जिमसत्तलिनं
 स्रम्भेता द्विगलिनं शार्कराठला द्विद्युतं पंचाशत्पलसाहि
 नं पुनः पचेत्त मधुनंषड्भिः पलेः तलाया द्विर्धन्यां [redacted] दुर्भि
 रित्यर्थः क्रस्मायाद्याभ्या चतुर्धनिकस्येकेनानि [redacted] जी=
 यंलेहः व्यवनप्रारोताम अरामत्सु जयनिकासादीन्नु
 दति सदोदोदशानाजामूत्रशानजः कासोत्कफश्चासहा
 अक्षशानं विभीतकशानं अजामूत्रं अडस्य मूत्रं तस्य पल

१३५
 मेरुः त्रिजालीत्यक्षपत्रेलात्तूरान्वितो व्रणादिषु हिनः त्व
 क्व क्वं वीजं रुक्मप्रकारं वदोषः उदरं प्रसिद्धं मेरुः
 प्रमेहः रुक्मशूलं ग्रहणीग्रहणीदोषः पांडुपांडुरोगः अ
 र्शो दुर्न्नीमा कट्यारोगो नामगुडः श्लेष्मलाब्ददशां हि जीव वि
 ल शृग्या बुदायः कशापथ्याका कल्पासाक्षप्रकारसदृशि
 द्वाविदारीदृषं वर्धमानं हिममासिकं जलघटेद्यान्नप्रतिः पं
 मिः चप्रास्थं स्थि शिवायुजं यमकनोधिः घट ४७
 पथेन सश्चेनाईतले मधुक्ता ॥ ४८ ॥ दिर्घिक
 पला त्विनश्च वनव ॥ ४९ ॥ नश्चास
 खड्गज्वरदायनमाह ॥ ५० ॥ नागोत्तनी
 एलाहटी अदोमुत्त ॥ ५१ ॥ ३ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 न्यादिदशकः वलावाचालकः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ १५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥
 दाम्रामलकी अयोलोहः कशापथ्याका कल्पासाक्षप्रकारसदृशि

रस्यानिरविचेत्तुक्तेनदिङ्मोहालान्नचक्रादिस्वमाबुदर्यं
 ने एवमिहापिप्राणाद्यभिधानेदृश्यंतरसद्भावशंकरान
 व्युत्स्येतेनि नन्निपसायवक्तव्यं पंचतत्त्वतिवितावत्य
 एववृत्तयोमापराः संजीनिदर्शितंभवन्ति तत्रप्रमा
 रादृष्टिर्दृष्टेयं प्रत्यक्षानुमाना
 गमभागमेतानि चतुर्विधेयोव्यवहार
 हेतुनमेयसंख्येयं चित्तंन्यूनताधिकसंख्या
 व्यवच्छेदः प्रत्यक्षः प्रत्यक्षंलक्षणा
 ति शंदिपेति अथरूपं चतुर्विधेयं नदि
 ययेति वाक्यार्थगोचरं तारगोचरत्वंनिवार
 यति चित्तवर्तिनोज्ञानाकाशं प्रत्यक्षं संबंधं दर्शयति
 वासवस्तूपरागादिति व्युत्स्येतेनदुपरमेहेतुमाह
 द्रियप्रणालिकायेति समान्यमात्रमप्यहृत्येके विशेषएवेत्यस्य

प्रमाण

नगः

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प. स्त. स्वबुद्धिवो धस्वभावः संवध्यत इति संवंधो लिंगमने
 १४ तपदा धर्मनां दर्शयन्नासिद्धतीति वास्यति तद्विषया
 तन्निबंधानां विज्ञानं वंधनं तद्विषयपदव्युत्पत्तेः
 सामान्यावधारणोक्तिः तस्यायाश्चिन्तति सं
 वंधसंवेदनां इति तद्विशेषेषु संवंधग्रह
 रागादिभिः संवंधग्रहणे चर्यानि
 त्पुनः विध्योगातिर्यक्त
 स्तः आत्मे निर्बुद्धे देशां
 तरे प्राप्तेन मच्चंद्रता रकंचे वदामासेंद्र आगमस्ववृत्ते
 लक्षणा माह आत्मेनेति तत्त्वदर्शनकारुण्यकरणायाद
 भिसंवंध आत्तिः तया वर्तन इत्याप्तः तेन दृष्टोऽनुमित्रो
 वाच्यः प्रज्ञस्य पृथगनुपादानं तस्य दृष्टा मित्रमूलत्वे
 तन्नाभ्यामेव चरितार्थत्वात् आत्मा चित्तवृत्तिर्ज्ञानसह

५०. सू. प्रतिष्ठानादिचारतोविपर्ययः प्रसज्येतेत्यज आह मि
 १५. प्याज्ञानमिति अनेनहिंसावर्जनानुभवसिद्धो बोध
 उक्तः स चास्तिविपर्ययेन नुविकल्पेन वावहाररूपेण्डितरूपा
 रागमेव नुविचारयतां प्रवृत्तया धनुः चोदयति कस्मा
 न्नप्रमाराणोत्तरेणोपज्ञानातिरोधिताज्ञानेन पूर्ववाधनी
 यं अपि न पूर्वरोवप्रप्यमनुज्ञानेनानुपज्ञानविरोधि
 नापरमितिभावश्चयैरहरति नोतेति यत्रहि
 वापिज्ञापरैरप्ययति नोतेति हतुः ए दन्त्योन्यानपे
 क्षेज्ञानेजायतेननेतो नरस्य पूर्वमनुपमं चोदयमनसाद
 यः नदपवाधान्मेवोदयो ननु पूर्वस्योत्तरवाच्यान्मा न
 स्यनदानीप्रसक्तो नस्मादनुपज्ञानविरोधिजायन्नवाध
 नेहेतुरुपज्ञानविरोधिताचवाधकत्वे नस्माद्भूतार्थ
 विषयत्वात्प्रमारेणानाप्रमारास्यवाधनं सिद्धं उदाहरता

अस्य कृतिः

माह तन्ममारागेनेति तत्तंहारायदर्शयति सेवंपंचे
 नि अविद्यासामान्यमविद्यास्मिन्नादिषु पंचपर्वस्वि
 त्पार्थः अव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्रेष्टस्वनात्म
 सुम्नान्तमबुद्धिरविद्यातमः एवंयोगिनामष्टास्वर्णिना
 दिकेषु ऐश्वर्येषु मयः सुम्नेयं लब्धिविद्योमेहः
 पूर्वस्मान्न जन्मसंज्ञः संवंधायायोगेनाष्ट
 विधमैश्वर्यमुपदायताह दृष्टानुश्रविकविषयशब्दा
 दीन् दशाविषयानुमिनाह तन्मिवाप्रतिपत्तिनिर्मा
 हामोहोरागः एव विपर्ययशतल्लिप्ताप्रवर्तमानस्य के
 नचिन्प्रतिरुद्धत्वादीनामिति न कस्यनोत्तत्रिवंधन
 स्य दृष्टानुश्रविकविषयोपभोगिस्थितिसिद्धेः प्रतिबंधक
 विषयः क्रोधः सन्नामिश्रायोद्देशः एवमाणिमदिगुणा
 संपन्नो दृष्टानुश्रविकविषयप्रत्युपस्थानेन कल्पते सर्व

प. सू. मेतन्नं ह्यनीनियस्त्रासः सोभिनिवेशो धनगमिस्त्रयानि
 १६ शब्दानानानुपात्तीवस्तम्भूत्योविकल्पः ननु शब्दाना
 नानुपात्तीन्नेदागमप्रमाणां न किञ्च विकल्पः प्रसज्यते
 निर्वस्तुके वा विपर्ययस्य धनुः सन्नेति
 तप्रमाणा विपर्ययोपज्ञानातिशयान्न यत्रोवस्तुभूत्यै
 त्वेपीति प्रमाणां ह्यममं शब्दानामाहात्म्यं
 निबन्धन इति विषय इह रतिः न भवति काचिद
 भेदे भेदस्योपयति काचित्पुनः पदमेदं ततो भे
 दस्य भेदस्य च वस्तुतोऽभावात्तदभासो विकल्पो न प्र
 माणां तापि विपर्ययो व्यवहारा विपर्ययादिनि शा
 स्त्रप्रसिद्धमुदाहरणमाह तद्यथेति किं विशिष्यं केन
 व्यस्यदिश्यते विशेष्येन नाम भेदे विशेष्यविशेषणभा
 वो भवति न हि गवाणोर्विशिष्येते किं न भिन्नेतत्तत्रेण

नदिमाह भवन्निव्यपदेशादितिः व्यपदेशीव्यपदेश्य
 योर्भावोव्यपदेशः विशेषराविशेष्यभावइति यावत्
 नास्मिन्वदनिर्वाकास्ययथाचेत्रस्यगोरिति शास्त्रीय
 मेवादोहराणां नरसंमुच्चिनोति नयेतिप्रसिद्धोवस्तुतः
 पृथिव्यादेधर्मः परिस्यंदोयस्य [redacted] क्रि
 यः पुरुषः नरवलसंख्येति [redacted] ताम्रकस्त्रिदस्ति
 धर्मवस्तुधर्मीयेनपुरुषोविशेष्येतन्यर्थः क्वचिन्नाठः
 प्रसिद्धावस्तुधर्माइति तस्याप्यप्रतिषेधव्याप्ताः प्राप्तिः
 सिद्धाः नचवस्तुधर्माणांनत्वाप्य [redacted] भावयोरसंबंधः
 दध्यचनप्याप्रतीतिरिति नोलिवाविदाहरणमाह तिरु
 त्रिवराइति यथाहिपचर्त्तमिन्नोत्पन्नपूर्वाज्ञानमिति
 प्रायेणसर्वमेवप्राप्तमिथ्याज्ञानमिति तदाचसम्यक्ज्ञान
 तमपि किंस्यात् विषयाभावान्नपचडुपलभ्यतेननद्वय

प.सू. वित्तेनाघ्रातं तस्मादस्य वयवीयो महत्वा दिव्यवहाराय
 १७ त्रः समापन्ने निर्विक्तकार्या विषयीभवन्ति एते ये वसवि
 चारानि विचारा च सूक्ष्मविषयः सन्त्याना तत्र भूतसूक्ष्म
 के सन्ति व्यक्तधर्मके प्रत्येका धनुः प्रतीकानुभवावाधे तेषु
 या समापन्तिः सा सायं प्रतीकानि अत्राप्येकबुद्धिनिर्ग्राह्य
 मेवोदिनधर्मविशिष्टं मालं वनीभूतं समाधिप्र
 ताया मुपतिष्ठति या पुनः प्रतीकानि त्रः प्राज्ञोदिताः
 पदेषा धर्मानवधिनिर्दिष्टाः सन्ति युसर्वधर्मान्
 के यु समापन्तिः सानि विचारे त्रः एते एवं स्वरूपं हितं न भू
 सूक्ष्मं एते ते वस्वरूपेनालं वनीभूतं मेव समाधिप्रतास्वरू
 पमुपरांजयन्ति प्रज्ञाचस्वरूपप्रवृत्त्यै वार्यमात्रायदाभवति
 त्रयानि विचारे त्रयानि तत्र महत्तु विषयासवित्रकारिनिर्व
 तकारि च सूक्ष्मवस्तुविषयासविचारा निर्विचारा च एवमु

भूयोरेतयेवनिर्विजकवाविकल्पहानिर्व्याख्यानेति सूक्ष्म
 विषयत्वंचातिंगपर्यवसानं पार्थिवस्यारागोर्गंधनन्मा
 त्रंरूढमोविषयः आप्यस्यापिरसनन्मात्रंनेजस्यरूपनन्मा
 त्रंवायवीयस्यस्पर्शनन्मात्रं आकाशस्यशब्दनन्मात्रं
 मिति नेयामहंकारः अस्यातिंगमात्रंरूढमोविष
 यः लिंगमात्रस्यावेति तत्रैतद्विषयः तच्चालिङ्गात्
 यंरूढमंमस्ति नन्वीस्तिउत्तमरूढमरिति सत्यं यस्यालिं
 गान्तरं अलिङ्गस्यसौदं त्र्युनपुनरुपस्थितं किन्तुलिङ्ग
 स्यान्वयिकास्त्विति भावान्न हेतुस्तभवन्तीतिअ
 तःप्रधानेसौदंविरोधेनैवकहावावि तजरजासत्त्वितमा
 समुल्लासेप्रबुद्धस्यप्रत्यवमशमिहि गोठमेकांतस्तदोह
 मत्वाप्तंगुहृणामिगात्राणिमिचिन्नमलसंमुखितंचेति
 धृतीति साध्यव्यतिरेकमाह सखत्वयमिति प्रबुद्ध

छा.

प. १८
१८

स्थेति प्रबुद्धमात्रस्य न दाश्रित्योतिवोधकाले प्रत्य
यानुभवेदृत्यभावकारणानुभव इत्यर्थः ननु प्रमा
णादयो व्युत्थानचिन्ताधिकारकानि निरुद्धां समा
धिप्रतिपक्षत्वात् किन्नाधुव प्रवृत्तिरुत्पत्त्यायाः क
थं समाधिप्रतिपक्षत्वात् किन्नाधुव प्रवृत्तिरुत्पत्त्यायाः क
एकाग्रतुल्यापि नाम सः किन्नाधुव प्रवृत्तिरुत्पत्त्यायाः क
निपक्षेति सापिष्विदं यायेति किन्नाधुव प्रवृत्तिरुत्पत्त्यायाः क
यः स्मृतिः प्रमारादिभिरनुभूतस्य संप्रमोयोऽ
स्तेयसास्मृतिः संस्कारमात्रस्य हि ज्ञानस्य संस्कारका
रणात् अनुभवाभासिना विषयमज्ञात्मीयः नदधिकविष
यपरिग्रहस्तसंप्रमोयः स्तेयस्तस्मादृष्ट्यात् मुखस्तेय
इत्यस्मात् संप्रमोयपदव्युत्पत्तेः एतदुक्तं भवति सर्व
प्रमारादयोऽतः धिगजमर्थसामान्यतः प्रकारतो वा

धिगमयन्ति. स्मृति पुनर्तद्वर्तमानुभवमार्यादामनन्ति
 क्रामन्ति तद्विषया न नूनविषयावानन्तदधिक
 विषयासोपदुत्यन्तरादिशेषः स्मृतेरिति विमृशति
 किंप्रदययस्येति ग्राह्यप्रवरात्वादनुभवस्य स्वानुभवा
 ननु संस्कारो ग्राह्यमेव स्मारयतीति श्रुतिभानि अनु
 भवमात्रजतिनत्वात् ननु स्मृतेरिति विमृश्योपपत्तिन
 उभयस्मरणामवधारयति ननु ग्राह्यप्रवरात्तया ग्राह्योप
 रक्तः परमार्थस्तत्तग्राह्यं ननु ग्राह्यमेवोभयं न योरकार
 स्वरूपंति भीसयति प्रदमात्रजस्य स्वव्यंजकंकारणम्
 जनमाकारो यस्य स न चोभयमन्तर्गताकार इत्यर्थः न
 नु यदि कारणाविचारेण बुद्धिस्मरणीयोः सारूप्यं तर्हि
 तेनान्यत आह तत्र ग्रहणेति ग्रहणमुपादानं न पृथगी
 तस्योपादानस्योपादानं संभवति तदनेनाधिगन्तव्यं

प. सू. उद्भिरित्युक्तं ग्रहणाकारो ग्रहणरूपं सर्वप्रधानं यद्वा सा
 १८ नयोक्ता - कल्पितश्चायमज्ञेदे। - स - प्रदासा - वदन्त्य
 निग्रहाकारः प्रथमोयस्यान्त्यवत् इदमेव च ग्राह्या
 कारस्य - - - पूर्वतन्वयद्विधा धनुः प्रधातुत्वं अर्थस्य तद
 नेष्टुत्वंतरविषयोक्तं तन्मिति निरित्युक्तं भवति सोप
 मसंप्रमोष इति नन्वस्ति संप्रमोषः दर्शयन्निधि
 प्रादेरतीतस्य देशकालस्य भूतस्यानुभूतचरदेशका
 लसंबंधं च न इत्यनग्राह सा च द्वयोर्भाविताः कल्पि
 तः स्मर्तव्यो यथा सा न योक्ता अभाविता कल्पिताः परमा
 र्थिक इति यावत् तेषां स्मृतिरपि न विषयः तदा णोपपन्नत्वा
 त्स्मृत्या भासतया नुक्तता प्रमाणाभासमिव प्रमाणाभि
 तिभावः कस्मात्पुनर्नास्ते स्मृतेरुपन्यास इत्यनग्राह स
 र्वत्रैताः स्मृतय इति अनुभवि प्राप्तिपूर्वदिनि स्मृतिस्ततः

६

स्मृतिनामुपजन इत्यर्थः तन्मये पुरुषां किञ्चानि न निरो
धव्याः त्रेधा वक्तव्यं शास्त्रे न तथानुवृत्तयः किमर्थमासावि न
रोध इत्यत आह सर्वाश्चेना इति सगमं निरोधोपायं पृच्छ
ति अथेति सूत्रेणोत्तरमाह अभ्यासे वैराग्याभ्यां तन्नि
रोधः अभ्यासे वैराग्ययोर्निरोधे जनयितव्योऽवांतरव्या
पारभेदेन समुच्चयान्न सीः इत्यत आह चित्तनदीति
प्राग्भारः निम्नजागृज्जो न निरोधेन नित्यावत्तत्राभ्यास
स्यैव रूपप्रयोजनमाभ्यास इत्यत आह तत्र स्थितौ यत्ततोऽभ्या
सः तद्वाच्येदित्यत्र प्रमात्रजस्यात्सत्तामसस्येति रहितस्य
प्रशान्तवाहिता विमलतत्त्वस्य आत्मीया व्यवहिनैकाग्रता स्थि
तिस्तदर्थ इति स्थित्वा विनित्यमन्नसन्नमी व्याख्याताः य
था चर्मणि दीयितं हंतीति प्रयत्नमेव पर्यायाभ्यां विश
दयति वीर्यमुक्त्वाह इति तस्यैवायोनित्यामाह तत्सं

प. सू. विषादविषया तदिति स्थितिपरा मृशानि प्रयत्नस्य
 २. विषयमाह तत्साधनेति स्थितिसाधनान्यंतरंगवहि
 रंगातिपमतिपमादीनिसाधने रः कर्तव्यापारोने
 फलगोचरइति तत्तद्वत्साधनं रंगात्तादिनापरि
 पांथिनाप्रतिवर्द्धाभ्युत्थानादि स्थित्येकल्पतइत्यत
 आह तत्तदीर्घकावस्थितिः तत्कारासविनोददभूमिः
 सोयमभ्यासेविप्रः कर्मद्वाराप्रचपराकपला
 वधिन्नाः प्रतीयते रेवतीवृत्तीत्यादिर्वापरीभावमेवा
 हस्तस्यतिस्थितइति तत्तुभवत्तुपाकवत्पूर्वापरीभू
 तयाऽवस्थानक्रिययावाराभिन्नयावारास्यव्यपदे
 शास्यत आह गतिनिवृत्तौ धात्वर्थमात्रंगम्यते गति
 निवृत्तिरेवतावत्कल्पितान्तस्यापि भावरूपत्वं तत्रा
 पि पूर्वापरीभावइत्यहो कल्पनापरंपरेत्यर्थः अभावः

३
७रुवेव

कल्पितोभावश्चानुगजवत्सर्वगम्यनेनपुनः ७रु
वव्यतिरिक्तो धर्मः कश्चिदित्युदाहरणां नरमाह नन्या
नृत्यति धर्मेति प्रमाणा विपर्ययाभ्यां नन्या नविक
त्य वृत्तिरिति वादिनो बहवः प्रतिपेदिरेतत्प्रतिबोध
नायोदाहरणाप्रबंधश्चिंतनं नव्यं अभावप्रत्ययालंब
ना वृत्तिर्निद्रा अधिपतिरिति वृत्तिपदमेतुपादकं प्रमा
णा विपर्ययविकल्पास्तेनैतानां वृत्तित्वं प्रतिपरीक्षकार
णामविप्रतिपत्तेरनस्तदर्थेनैतौ विशेषविधानाय निद्रा
यास्तवृत्तित्वे विप्रतिपत्तिरिति तत्त्वविधेयं नचप्र
कृतमनुवादकं विधानाय कलान्नयति पुनर्वृत्तिग्रहणां
जाग्रत्स्वप्नवृत्तीनामभावस्तत्प्रत्ययः कारणा बुद्धि
सत्त्वाद्याष्टादशकं नस्तदेवा लंबनं विवयोयस्याः सात्त्विका
ना वृत्तिर्निद्रा बुद्धिसत्त्वो हि त्रिगुणो यदा सत्त्वरजसी अभिभू

कालपरिवासनेनाभिभूयेत न तस्मान्नोपरंतव्यमिति भा
 वः दृष्टानुश्रविकविषयविस्तृत्यवशीकारसंज्ञावैरा
 ग्यं चेन्ननाचेननेषु दृष्टविषयेषु वित्तस्मृतामाह स्त्रिय
 धिः इति ऐश्वर्यमाह पत्न्यं अनुश्रवो वेदः ततो धिगता आनु
 श्रविकाः स्वर्गादयः तत्रापि वैतस्म्यमाह स्वर्गं नि
 देहयहिता विदेहीकरणेन स्त्रीणाः तेषां भावो वेदे ह्यं अन्ये
 न प्रकृतिमेवात्मानं न तस्मात्प्रकृत्युपासकाः प्रकृ
 तौ साधिका रायामेकलं न वृत्तीनां भावः प्रकृतिभयं त्यं न
 त्स्यान्निविष्येच्छानं तनुभवन्तु वित्तस्य आनुश्रवि
 कविषये वित्तस्यो हि सदा तस्मात्प्रतिष्ठेत् तस्मै उच्यते न
 नृयदिवैतस्मस्य मान्नं वैराग्यं तां विषयप्राप्तावपि तदस्ती
 ति वैराग्यं स्यादित्यत्र आह लवतां विषयं नि तैवैतस्म्यमा
 न्नं वैराग्यं अपि न विषयसंप्रयोगो वाच्यत इत्यत्र नाभागात्मिका

दिव्यादिना

प. २२. तामेवस्य दृष्ट्याति हेयोपादेयकसत्तमं लदेव रहिताडपेक्षा
 २२ बुद्धिर्वशीकारसंज्ञा कुतः पुनस्तस्यैवमन्यत आह असंख्या
 तवलादिति तापत्रयपरीक्षायां तत्राणांदोषः तत्परि
 भावमयाचसंज्ञायां तत्राणां दोषादिति तद्वलादित्यर्थः यत्त
 मानसंज्ञाः व्यतिरेकसंज्ञायां तत्राणां दोषादिति तद्वलादिति
 चचेतसः संज्ञा इत्यागमिनः तत्राणां दोषादिति तद्वलादिति
 त्रिभिः तैरिन्द्रियाणि तत्राणां दोषादिति तद्वलादिति तद्वलादिति
 वर्तिनयेन्द्रियाणि तत्राणां दोषादिति तद्वलादिति तद्वलादिति
 प्रयत्नः सायत्नमानसंज्ञा तदारंभे सन्निकेचित्कयायाः
 पञ्चान्ते पश्यन्ते च केचित् तत्रापह्यमाणोभ्यः पञ्चानां व्य
 त्तिरेकाणां वधारणा व्यतिरेकसंज्ञा इन्द्रियप्रवर्तनासह
 तामात्रान्यक्त्वानां औत्सुक्यमात्रेण मनसि व्यवस्थान
 मेकेन्द्रियसंज्ञा सत्त्वमात्रस्यापि निवृत्तिरुपास्ति तेनैवपि

व्याख

दिव्यादिव्यविषयेऽप्येतावुद्धिः संज्ञात्रयात्परावशीलं कार
 ता एतेवैवचर्ष्वसांचरित्वाप्यन्तान्नताः पृथगुक्ता इति
 सर्वमवदानं अपरं वैराग्यमुक्तापरमाह तत्परं पुरुषख्या
 तैर्गुणवैतस्य अपरं वैराग्यस्य परं वैराग्यं प्रतिकारात्त्वं
 तत्र च द्वारमादर्शयति दृष्टा दृष्टानुप्रविक्तविषयदोष
 दर्शनीविरक्त इत्यनेनाभनं वैराग्यं दर्शयति पुरुषदर्शना
 भ्यासादगमानाद्यायोपदेशसमधिगन्तस्य पुरुषस्य
 दर्शनं तस्याभ्यासः योतः पुन्येन निशेवाणं तस्मान्नस्य
 दर्शनस्य शुद्धीरजस्तमः परिहृतमया सत्त्वेकतान्नतया
 योगपुराणपुरुषयोगिष्विकः पुरुषः ॥ १० ॥ शोनं नः तद्विपरीता
 गुणा इति तेनाप्याधिना बुद्धिः स्य योगिनः सत्तयाक्तः
 तदनेन सर्वमेघारव्यः समाधिरुक्तः सत्तयाभूतो यो
 गी गुणाभ्योऽव्यक्ताव्यक्तकोभ्यः सर्वप्याविरक्तः सत्तय

प. स. रुधा न्यन्ताख्याना वयि पुनया त्मिका यां या वा द्विस्त
 २३ इति तत्र तस्माद्द्वयवैराग्यं पूर्वविवैराग्यं सत्त्वसमुद्रैकवि
 धूततमसिरजः करणान्तरं लंकितं चित्तसत्त्वेन तत्र
 नोद्विक्तान्तरं नीपे स मानं नेहिलय इति तत्र तयोर्म
 भूवः यथोक्तं वैराग्यसत्त्वकं तत्र मात्रग्रहणोत्तमि
 ध्येयदुत्तरं तत्र ज्ञानप्रसादं तत्र विषयांस्तु च यत्ति तत्र
 शमलेताप्यपरा मृदुमस्याप्रयो न एव तान् प्रसा
 दश्च पुन्यने चित्तसत्त्वं हि प्रसादस्वभावमपि रजस्तमः
 संपर्कात् तमचतुर्भुजादिध्येयसाक्षात्करोत्यथ सूक्ष्म
 मिनि एवं चित्तस्यालंबने सूक्ष्म आभोगः स्थूलकारणा
 भूतस्थूलसूक्ष्मपंचतन्मात्रलिङ्गालिङ्गविषयो विचारः
 तदेव ग्राह्यविषयं दर्शयित्वा ग्रहणाविषयं दर्शयति

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प. २६. अथ्योनि विरामयप्रत्ययाभ्यासपूर्वसंस्कारशेषोऽन्यः

२६

ह्रस्वपदेनोपादायकप्यमनुजराभ्यांचस्वरूपकप्यनं
मध्यमंपदंविद्वृणोति सर्वज्ञः प्रथमंपदं व्याचष्टे

नस्यपरमितिनिर्मापिसंज्ञाभावाः नस्यप्रत्ययः
का यः प्रः यचोक्तवैराग्यं नियोतः पुन्यं न देवपूर्वं
यस्यदुत्तरं नतजानप्ररोधकारांकास्मान्
भययांस्तन्मोहः कार्यसरूपकारणं
आम्नेनविस्त्यविस्त्यचापरंवेयंसाक्षंवनंनिरालंब
नसमाधिकार्येणानस्मान्निरालंबनादेवज्ञानप्रसादमा
त्रानस्योत्पत्तिर्युक्ता इधर्ममेघसमधिरेवहिनिर्ज्ञान
विगलितरजस्तमोमलाहुद्रिसत्त्वाहुष्टजानः तद्विषया
निक्रमेणाप्रवर्तमानोनंताविषयावहादृष्टिसमस्तविष
यसालिननामनुभवति वैराग्याभ्यासविमलवारिधारा

धौतसमस्तसंमोमंलंत्वनिप्रसन्नंज्ञानप्रसादमात्रप
 रिशेषंभवानि यस्यगुणानुपादेयत्वायदर्शयानि यस्यो
 दयेसंनियोगीप्रत्युदितरव्यानिःख्यानिविशेषेसन्ति
 वर्जमानरव्यानिमानित्यर्थः प्रापनीयंकैवलं प्राप्तिं
 यथावदयनिजीवन्नेवविद्वान्मुक्तोभवानि संस्कारमा
 त्रस्यश्चिन्तमूलस्यासिद्धादिनिभावः कुतः प्राप्तंयत्वा
 दीर्गाः क्लेशाश्च विद्यायामुक्तमनाः तत्त्वस्तिधर्माय
 मसमूहोभवस्यजन्ममापरंवेष्टितस्यसंक्रमः प्रशान्ता
 तन्मूलाः केनत्यमित्येव गान्धिराहंयमनि क्लिष्टानिर्वर्णि
 यस्यसंनियोगाः यथाधर्ममसमूहस्यसमूहितः पर्व
 णिज्ञानिक्लिष्टानि साहजिकं जन्तुजन्मबंधेतत्त्वदय
 नेसोपगतवसंक्रमः क्लेशादयोश्चिन्तः यथावदयनिहेश
 मूलः कर्माशयः सन्तिमूलेनद्विपाकशनी तन्मुप्रसंख्या

सचस्थूलविषयत्वात्स्थूलः यथाहिप्राप्यामिकोधानु
 व्यःस्थूलमेवलक्ष्यंविध्यन्त्यप्यस्तत्सममेवंप्राप्यामिको
 योगीस्थूलमेवपञ्चभोग्निकंपरित्यागाच्चस्वरूपप्र
 तिष्ठंतत्तिरालंबनसंस्कारमात्रशेषस्यतिरालंबन
 स्यसमाधेःकारणमुपपद्यतेसारूप्यादिनिर्गालं
 वनीकारणमाश्रयप्रसंगभावप्राप्तमिवहृत्तिरूपका
 र्यकारणानिर्गालंविज्ञानंहात्ताअप्यवावीजंहेतुश
 कर्माशेषाः तैस्तित्रयपरंवैयात्सतत्तया निरोधस
 माधेरध्वजनेदंतस्मान्निरालंगमादर्शयानि सरव
 ल्वयानिरोधिसमाधेर्धर्ममेधः उपायप्रत्ययोभवप्र
 त्ययश्च उपायोवक्ष्यमोरीमप्रह्लादिःप्रत्ययःकारण
 यत्यनिरोधसमाधेःसत्तयोक्तः भवंनिजायंतेजस
 वोस्याइतिभावोविद्याभूतेन्द्रियेधुवागविकारिषुप्र

५०. २६. कृतिषु प्रकृतिषु वाच्यव्यक्तमहदहंकारपञ्चनन्मात्रे
 २६ खनान्मस आत्माख्यानिस्तोष्टिकातां वैराग्यसंपन्ना
 नां सरवतसंभवः प्रत्यक्षं पुराणस्य निरोधसमाधेः
 सभवप्रत्ययः तत्रैव सन्मानं तत्रैव उपायमत्रान्ययोयोमि
 नां मोक्षमाराणां नां शेषविधानेन शेषस्य
 मुमुक्षुसंबन्धनिषेधान्प्रत्यक्षं तत्रैव सन्मानं तत्रैव उपायमत्रान्ययोयोमि
 त्रस्तत्रैरागोद्धारमाह भगवन्मया विदेहप्रकृतिलया नां
 विदेहाश्च प्रकृतिलया अनेयामि तद्यः तद्वाऽं वि चष्टे
 देहानां देवानां भवप्रत्ययो देहं द्रियाणां मन्यन्मदात्म
 त्वेन प्राप्तिपन्नास्त उपासनया वासिन्नामः कारणाः विदुषा
 नानं नरमिदं येषु भूतेषु वालीनां सस्कारमात्रावशे
 यमनसः बाह्यौ शिरशरीररहिता विदेहाः तेषु तेषु सं
 स्कारमात्राणां तेन चित्तेन केवलं पदमैवानुभवतः

विदेहाः प्रवृत्तिकत्वं च केवल्येतस्यारूप्यं साधिकारसंस्कारशे
वत्तत्त्वेरूप्यं संस्कारयात्रोपभोगितेति क्वचिन्माठः तस्या
र्थः संस्कारमात्रभेदोपभोगो यस्य न तु दृष्टिनिमित्त्यर्थः
अप्राज्ञावधया संस्कारपरिपाकजातीयकमनिवाह
यंत्यातिक्लामंति पुनरपि स्याद्विश्रान्ति तस्याचवायु
प्रोत्तांश्च शमन्येधात्तु प्रीतिरुत्तिष्ठति चिंतकाः भौ
तिकतत्त्वं समं आह भूतं यथावेदं तत्तमं भूतव्यक्तम
हदगमादिनां कृत्स्नत्वाच्च ज्ञेयं तत्त्वत्वेन प्रातपन्नास्तद
पासं नयान्तां भवप्रत्ययो देहे गुणाः पिंडपातान्तरम
व्यक्तादीनामन्यत्र प्राप्तनया वासिमाधिकारे चरितार्थ
एवं हि चरितार्थं चेत्तः स्यात्तु ज्ञेयं विवेकरव्याप्तिमपि
जनयेत् अजानिजसत्त्वगुणहेतुगता रस्यानिस्तु चेत्त
सोऽचरितार्थस्यास्ति साधोकारेणानि साधिकारे च

प.स.

२९

मि=

तसिप्रकृतौलीनेकेवल्यपदमिदमहदंतिपावन्नपुनराव
र्त्तने अधिकारिवशाच्चित्तमिति प्रकृतिसाम्यमुपगत
मप्यवाधिप्राप्यपुनरपि पुनरासीधरतोविविच्यते यथा
वर्णातिष्ठाने मन्त्रमन्त्रविदोऽप्युपादहः पुनरभोदवारि
धाद्वः केत्यागानां गेयमानं प्रतेति तथाश्वायुप्रोक्तं
सरबलुनवनेयेधानिप्रमत्तान्द्रादयैति स्थानि
विगान्त्राः साः ह्य मन्त्रयोगे शान्त्यव्यक्तचित्तकाः
पुरुषानिर्गुणां प्रतेयकालसां भूमिर्धनशति तदस्य पुन
र्नवप्राप्तिहेतुनयाहेत्यत्वांसिद्ध्योगेनानुसमाधेरुपक्र
ममाह अद्वावीर्यस्मृतिस्माधिप्रज्ञाएवकश्चरेषां तन्नि
द्वियादिवित्तका अपि अद्वावंतश्चेत्यनमाह अद्वाचेन
सः संप्रसादः सचागमानुमानाचार्योपदेशसमाधिम
नोनन्वविषयो हि चेन्न सः संप्रसादोभिरुचिरितीष्टा।

तरेयानयितुं विमृशान्नि किमेतस्मादेवेति नवशब्दः
 संशयनिर्वर्तकः ईश्वरप्रणिधानाद्वा व्याचष्टे प्रणि
 धानादुक्तिविशेषात्मानसादाचिकान्कायिकाद्या
 आवांर्जितोऽभिमुखीकृतस्तमनुष्टुप्ति अभिधान
 ममागमेत्येच्छा इदमस्याभिमतमास्त्विति तन्मात्रेण
 नव्यापारं निवेद्यति ननु चेत्तनाचेत्तना
 भ्यामेव कर्तव्यं इह मया प्रणिधानं कर्तुं हि प्रधान
 विकाराणां प्राप्तिश्च कोलसंगो वेति चेत्तन्मात्रेण न तस्या
 वर्जनमचेत्तन्मात्रेण कृत्यत्वं सिद्धं योऽर्जितोऽपि चित्तिशक्तेरो
 दोऽसौ न्यायसंसाधनसमाधिजेत्यरहात् कृतमाव
 र्जनं कृतमाभिधायोऽप्यन्यां शयिवाह अप्यप्रधानेति
 सूत्रेणोत्तरमाह एषां कर्मविपाशयेव परामृष्टः पु
 रुषविशेषो ईश्वरः अविद्यादयुक्तेषां क्लेशयन्ति रक्त्वा

रि

५६

०.५५

वेध उपपद्यत इत्याह यो ह्यनेन बुद्धिस्थेता निपुरुषमात्र
 साधारणो न भोगेना परामृत्युः पुरुषविशेषश्चिरो विशि
 व्यतै इति विशेषः पुरुषांतराद्वावच्छिद्यत इति विशेष
 पदस्य व्यावर्त्यदर्शयितुं कामः परिचोदना एवं परिहरति
 केवल्यं प्राप्नुत हरति प्रकृतिलयानां प्रकृतिर्विधः वे
 कारिवलेन वेदो विदुः पुरुषादिवंधोदित्यविषयेभ्यो
 गभाजो साः पुरुषा मया विदुः पुरुषादिवंधोदित्यविषयेभ्यो
 संस्कृतमनेन प्रविकलितसां प्रविकलितमप्यपन्ना
 इति तेषां दूषावच्यत्वात् सिद्धं यो नित्यो कोटिविधाना
 मिह त एवापरकोटिसमाधिशो सांक्षिप्यविशेषदर्श
 यानि सन्तु सदेवमुक्ताः पुरुषा इति ज्ञानक्रियाशा
 क्तिर्न संपदेष्टुं अत्र दृष्टान्तकर्मसाविति ज्ञानक्रियेति
 चिच्छक्तेरपरिरामित्याः संभवत इति रजस्तमारहित

पा.सू.विशुद्धसत्त्वाश्रयेव ज्ञाने न चेश्वरस्य एव ज्ञानस्येवा

३. विद्यानिबन्धनाश्रितसङ्गो ह्यस्वामिभावः किंतु नापत्र
यपरीतात्प्रेत्यपवर्तिता विद्वान् जन्तून् ह्रिय्यामि।
ज्ञानधर्मोपदेशोक्तो विद्वान् उच्यते सामर्थ्यातिशय
संपत्तिमंतरेणानां न च मानं तेति तत्र रजस्तमोमल
विशुद्धसत्त्वो निषेधनिप्रसक्तो न च प्रकर्षमुपादत्ते
भगवन्निर्गुणः पूरु भावः प्रकृत्या विद्याभिमानोचो
विद्यायोरुक्तं निबन्धनं नित्यं पुनरविद्यामविद्या
त्वेन सेवमानः न खलु शैलस्यो रामत्वस्योप्यज्ञाश्रया
दर्शयित्वा ज्ञो भवति न ददमाहार्यमस्वरूपं न ताति
कमिति स्यादेतत्त उद्दिधीर्षया भगवन्नासत्त्वमुपा
दयंत उपादानेन च न उद्दिधीर्षा अस्या अपि प्राकृतत्वा
तस्या चान्योन्याश्रयामित्युक्तं शाश्वतिका इति भवेदे

प. २२. राकवन्त उत्तरं तस्य शास्त्रं निमित्तं श्रुतिस्मृतिगिहास

३१ पुराणा निशास्त्रं चोदयति शास्त्रं पुनः किं निमित्तं

प्रत्यक्षानुमानपूर्व हि शास्त्रं न चेच्चरस्य सत्त्वप्रकर्षक

स्य चित्प्रत्यक्षमनुमानं न तत्रेतेन चेच्चरप्रत्यक्षप्रभवं

शास्त्रमिति न तत्र नोदमानेनेतेन चेच्चरप्रत्यक्षप्रभवं

तत्र न प्रसक्तं निषेधनियमप्रमाणप्रद्योतनं अयमभि

सं गच्छति न तत्र नोदमानेनेतेन चेच्चरप्रत्यक्षप्रभवं

द्वयोर्व्यामर्शविनिश्चयात्प्रामाण्यसिद्धं न चोषधिमे

दानात्तत्संयोगविशेषाणां च मंत्राणां च तत्तद्वराविधौ

द्वारेणासहस्रेणापि पुरुषायुषे लौकिकप्रमाराव्यवहारी

शक्तः कर्तुमन्वयव्यतिरेको ताभ्यां चागमस्तत्संज्ञान

योरनादित्वादिति प्रतिपादयितुं युक्तं महाप्रलयेतत्स

तत्सयोर्विच्छेदान्न न च न ईदृशप्रमाराभावः आभिन्नप्रधा

नविकारोजगदिनिप्रतिपादयिष्यमेविसदृशपरिरा
मस्यचसदृशपरिरागमनादृष्टायप्याक्षीरेक्षुरसादेतेधि
गुडादिरूपविसदृशपरिरागमपूर्वसदृशपरिरागमनादृ
ष्टा नदिहप्रधानेनापिमहदहंकारादिरूपविसदृशपरि
रिरागमेनसत्ताभाव्यं कदाचित्सदृशपरिरागमेनापि
विभक्त्याः नः धृष्ट मः ॥ १ ॥ वावस्थामसचमहाप्रल
स्तविद्यः कोसंयमनिवर्तनिमः ॥ २ ॥ ततोपिनेता
प्याचाम्युदयनिः नखलुशेलखोराचवेदराशिशिखरप्र
रागिजः तद्विसत्त्वप्रकर्षादिवर्धितमहति तवसत्त्वोक्त
व्यैरजस्तमः प्रभवोविभ्रमविप्रलम्भोसंभवतः तान्तिस्त्रिंश
हृष्टसत्त्वनिमित्तंशास्त्रमिति स्यादेतत्त प्रकर्षकार्यतया
प्रकर्षबोधयच्छास्त्रंशोयवदनुमानंभवेन्नन्वागमइत्यतश्चा

प. २५. ६ इतयोरिति तत्कार्यत्वेन बोधयति अपित्तनादिवाच्य
 ३२ वाचकसंबन्धेन बोधयतीत्यर्थः ईश्वरस्य बुद्धिसत्त्वे प्रकटी-
 वर्तते शास्त्रमपि तदाचकत्वेन न तत्र वर्तत इति उपसंहरति
 एतस्मादीश्वरबुद्धिः सर्वज्ञः प्राक्काशास्त्रादेतद्भव-
 तिहायते मितरेणानां समानं तेषां सदेवेश्वरः स
 देः विष्णुसत्त्वं निषेधनिवृत्त्या तेषां शरांतरादभि-
 वं भगवन्निःशः एतद् भगवन्निःशः प्राक्काशास्त्रादेतद्भव-
 दिति कृतः यद्विद्वान्ति कस्मात्सर्वानि शायनिर्मुक्तं
 श्रयमित्यनन्तमाह तस्माद्यत्रेति श्रानि शायनिः का-
 प्राप्तानामोपचाश्रेकमेव श्रयमित्यनन्तमाह साम्या-
 मुक्तिमाह तच्च न त्रयसमानमिति प्राकाम्यमविहते-
 तातदिधाता इतत्त्वं प्रांतयादसंत्वं वा हयोरपि प्राका-
 विद्यातः कार्यान्तत्त्वं त्रयसमानमिति वः श्रामितं प-
 त्रकामसमानं

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

७. स्तु. दिवर्धमानं यत्र विश्रान्तमन्विशायान्सर्वज्ञ इति तद
 ३३ नेन प्रमेयमात्रेण धिनुं शान्तत्वमेव रायति अस्तिका
 व्याप्राप्तिः सर्वज्ञस्य निशंकर इति ईशः तिरविमायत्वं का
 व्योयनः परमत्रिषा. ~~परमानं त्रिषा. चने ध्यात्वा धिमात्रे~~
 सा सिद्धसा ~~नित्ये ध्यात्वा~~ हितः यत्तत्साति
 शायंततन ~~वि~~ मलाकमलविले
 दर्शयति यरिणा मियत् न ~~गारिमादिभिर्गुरोर्व्यभि~~
 चार इति सांप्रतं नखल्ववयव ~~परिणासा निशयीतारि~~
 मावयदितः किंतु ~~परमार~~ भ्यमंत्यावयवेभ्यश्च
 याधिकेभ्योऽप्यवतः केन चने ~~सर्वव्यांप्रत्येकवार्त्ति~~
 नो गारिमाः समा हृत्य गारिमा ~~मानाभिमानः ज्ञानं~~
 प्रतिशेयं समाप्यत इत्येक ~~दिव~~ विषयतया युक्तं साति

34

संकेतेनास्माच्छब्दादयमर्थः प्रत्येनव्यइत्येवमात्म
केनाभिव्यज्यतेततोयन्ननास्तिचःसंवंधःनत्रसंके
तशान्तेनापिनव्यज्येतनानिप्रदीपव्यंग्योद्यतोयन्नना
स्ति तत्रदीपसहस्रेणापिशक्योवक्तुं कृतसंकेतसुख
रभशब्दोवाक्याप्रतिपादकः इत्यर्थः ततः संकेतकृतमेव
व्यक्तितर्कनिमित्तं ननु तत्रावधारयति स्थितौ
यदि न तत्रावधारयति तत्रावधारयति तत्रावधारयति
न जगत्त्रिक्रियेत्यत आह नस्यात्मैक्येः स्वाभावि
कसंवंधः इत्यर्थः नित्यमनुग्रहः प्रकाशकश्च
नस्येश्वरकृतसंकेतसंकेतज्ञानेन तस्यास्यवाचकाप्रभंश
विभागः तदिदमाह संकेतस्त्वीश्वरस्येति निदर्शन
माह यथेति ननुशब्दस्य धानिकस्यमहाप्रलये
धानभावमुपगतस्यशान्तिरभिज्वलयितुं विनष्टशक्ति

प.स. त्वादित्यत आह सर्गान्तरकमुनि यद्यप्यसहशान्तपात्र
 ३६ धातुसाम्यमुपगतः शब्दोऽपि पुनराविर्भवस्तद्ध
 त्तियुक्तएवाविर्भवतिः ६ स्तथापि पुनराविर्भवस्तद्ध
 द्वावैवौवश्चोपादेयः ७ वर्यापि पुनराविर्भवस्तद्ध
 नेमसद्वसाद निवेधानि ८ ननु कियतेन गव
 नैः पञ्चतन्त्रे नैः ९ ननु कियतेन गव
 मिवाः प्रतिज्ञानतनपुनराह १० ननु कियतेन गव
 एनादृष्टाएव संकेत इति प्रतिपत्तुमीशान्त इति भावः वा
 चकमाख्याप्रप्राणि धातुमाह तदुपसृष्ट्यभावने व्या
 चष्टे प्रणावस्येति भावमपुनः पुनश्चेत्तासि निवेशानं ततः
 किसिध्यतीत्यत आह प्रणावमिति एकस्मिन् भगवानी
 आरमति चित्तं अत्रैव वेदासि कीणाया मुदा हरति तस्या

चेति ततः स्मरसमाधिफललाभेन तन्मनुगृह्णापि किंचा
 परमस्मान् ततः प्रत्यक्चेतनाभिगमोप्यतायाभावश्च
 प्रतीपं विवरीतं अचति विजानातीति प्रत्यक् सचासौ
 चेन्नश्चेति प्रत्यक्चेतनो विद्यावान् पुरुषः तदेनेन
 रान् शास्त्रानि कसत्त्वोन्मत्तं संप्रदिद्यावन्नो निवर्तयति
 प्रतीपं चेन्नैवैपुनरपि प्रतीपं रूपतोऽस्य भवति आ
 तरायावद्भवति मन्त्रो मन्त्रो विवरणं येनावदि
 ति स्वमात्रेण जानत न पुनरुक्तं नानि अस्मात्समा रोपित
 धर्मात्रिवेधासंकेत इति प्रतिपत्त्यगुरुस्वरविषयं कथं
 मिव प्रत्यक्चेतनीयं शक्तं त आतिप्रसंगादित्यत
 आह पश्येवम्वर इति श्रुः कूटस्थमित्यतया दयव्यय
 रहितः प्रसन्नः क्लेशवर्जः केवलो धर्मा धर्मापिनः अत
 एवानुसर्गः उपसर्गजान्याधुर्भावा सादृश्यस्य किं

प.सू. चिद्धेदा धिष्टानत्वादीश्वरादितनिबुद्धेः प्रतिसंवेदीति
 ३१ तदनेन प्रत्यक् ग्रहरां व्याख्यातं अन्यतविधमिरागो
 रभ्यन्तरावुचिन्नतन्नादितमस्य साक्षात्काराय कल्पते
 सदृशावुचिन्नतन्नादितमस्य साक्षात्काराय कल्पते
 तु भवति एतन्नादितमस्य साक्षात्काराय कल्पते
 वसानोपपन्ननिषेधान्नादितमस्य साक्षात्काराय कल्पते
 सहितं नैव गम्यते एतन्नादितमस्य साक्षात्काराय कल्पते
 सामान्येनान्नरयइति साहचर्येणैव पृथक् इति उक्तं
 रं व्याधीत्यादिस्त्रं अन्तराया नव एतादृशवृत्तयो
 योगां नराया योगविरोधिन्यामित्तस्य विक्षेपकाः चि
 त्तं खल्वमीव व्याध्यादयो योगादिति पंक्तिः अपतयंतीति
 विक्षेपः योगप्रतिपक्षे नैवेहेतुमाह सहैव इति संशय
 भ्रान्तिदर्शनेनावहृत्तिनयारुतिनिरोधप्रतिपक्षे येषि

नेवन्नयोव्याधिप्रभृन्नयस्तेपि वृत्तिराह चर्यान्नत्पत्ति
 यदा इत्यर्थः यदाप्यान्व्याचष्टे व्याधिरिति धातवो
 वान्निष्पन्नेष्वप्याणाः शरीरधारणान् अशिनपीनाह
 रपरिणामविशेषो रसकरणान्तीदृश्याणि तेषां वैद्य
 म्यन्तुलाधिकभाव इति संश मी=
 यत्नेनैव नैव म नोवान्द्रूपप्रतिबुद्धेन
 संशयद्विनेगम म निर्वृत्तस्यैव रूपान्तर
 विशेषवित्तज्ञानतनपन्नाह यदि अभावकमकारण
 तत्राप्रयत्नं कोन इति प्रतिपत्त्युत्पत्तुत्वेकपक्षदिता
 चिन्नस्य उत्पत्तं तं म मधुमत्यादयस्समा
 धिभूमयः तच्च भूमेयदिना वनेव स्यात्तं मन्यस्य समा
 धिभेषः स्यान्न तस्तस्या अपि भूमेरपायः स्यात् यस्मा
 त्समाधिप्रतिलंभेन दवस्थितः स्यात् तस्मान्न त्रय स्यात्ति

प.सू नव्यमिति तत्केवलं नवांशरायादुःखादयोऽप्यस्य
 ३८ तत्सहभुवोभुवन्तीत्याह दुःखेत्यादि प्रतिकूलवेद
 तीबंदुःखं अध्यात्मिकं शारीरं व्याधिवशात् मान
 संचकामादिप्राणां प्रवृत्तिं प्रतिकं व्याद्यादिजनि धि=
 न आधिर्गोनां मानं त्वितं तच्चैदं दुःखं प्राणि
 मानस्य च निवेधानि च नास्ति तस्याह येना
 मित्याह भवेत् विरोधी अविद्यतं प्रा
 राग्य चोर्ध्ववायुमानाभाह भवेत् प्रायत्नीतिभावत्
 सप्त्वासति अयेन इति अप्योक्तार्थान्नरमुपसं
 हरन्निनिसंबंधः निरोधव्यत्वेहेतुरुक्तः समाधिप्रति
 पदाइति यद्यपीष्टप्राणिधानादित्यभ्यासमात्र
 मुक्तं तस्यापि वैराग्यं मिह तत्सहकारितया ग्राह्यमित्या
 ह नाभ्यामुक्तलक्षणाभ्यामेभ्यान्निरोद्धव्याः तत्र

शयं=

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

© Dharmārtha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प. २२०

४२

पायेभ्य एकाग्रं स्थिति पदं लभते न सत्यां पुनर्मेत्रादिभावनायां नन्ते
उपायाः स्थित्येकल्यं न शरिं नानिदानां स्थित्युपायात्माह प्रथमवि
धापसोति वाशब्दोपपत्त्यमारोपायांतरगम्येतो विकल्पार्थः नमेत्रा
दिभावनापेक्षया नैव शक्यं नन्विदृशीति कौश्लस्येरां
प्रागाप्यामः शब्दोपपत्त्युपायांतरगम्येतो विकल्पार्थः नमेत्रा
नन्तसहस्रं विधापसोति वाशब्दोपपत्त्युपायांतरगम्येतो विकल्पार्थः
नन्तसहस्रं विधापसोति वाशब्दोपपत्त्युपायांतरगम्येतो विकल्पार्थः
वैधनातिपदोत्तं स्थितिग्रहणमिदं संपादयेदित्यर्थं प्राप्तेन संवधनी
यं स्थित्युपायांतरमाह विषयवन्ती वा प्रवृत्तिरुत्पन्ना मनसः स्थितिनि
बंधनी व्याचष्टे नासिकाग्रंधारयत्त शक्तिधारणाद्यावत्समाधीन
कुर्वन्तस्तज्जयाद्यादिव्यगंधसंवित्सा एव मन्या स्वपिष्टनिषुयोऽयं
एतच्चागमात्पुन्येन व्यनोपपत्तिः स्यात्त किमेनाभिर्वृत्तिभिः केवल्यं
प्रत्युपयोगिनी भिरित्यत आह अन्वयविषयावृत्तिः कथमन्यत्र स्थि
न=

X जागरितस्थानं तस्योपरिचंद्रमंडल उकारः स्वप्नस्थानं तस्योपरिवह्नि मंडलं मकारः X

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प. स. ४४

तदंजनासासमापत्तिः संमत्ताभिस्तदागोयोग उच्यते तत्र ग्रहीत्य
हराग्राहोद्धितियाठक्रमेण क्रमविरोधाद्वादर्शयोः एवंभाष्ये
पिप्रथमं तदनन्तरं यथादाशोताः प्राप्ताः सन्ति इति सर्वत्र साधयं सा
मात्यदर्शिनः ~~सुप्रसिद्धं~~ भिन्नं तद्विधाभवति तद्यथा
सवित्तत्तो ~~विशेषः~~ ~~मानः~~ ~~सुप्रसिद्धं~~ नत्रसावित्तर्का
याः सम ~~सिद्धा~~ ~~विशेषः~~ ~~मानः~~ ~~सुप्रसिद्धं~~ नत्रसावित्तर्का
मा ~~दीतिराजस~~ ~~विशेषः~~ ~~मानः~~ ~~सुप्रसिद्धं~~ नत्रसावित्तर्का
वा ~~तत्तत्तत्तत्~~ ~~विशेषः~~ ~~मानः~~ ~~सुप्रसिद्धं~~ नत्रसावित्तर्का
भेदमादर्शयानिभिन्नेषु च भेदेन शब्दार्थज्ञानविविकल्पेः संकी
र्णाव्यामिश्रित्यर्थः तद्यथा गौरिति शब्द इति गौरित्युपात्तयोः अ
र्थज्ञानयोः शब्दाभेदविकल्पो दर्शितः गौरित्यर्थ इत्युपात्तयोः
शब्दज्ञानयोः रथा भेदविकल्पः गौरित्ज्ञानमिति गौरित्युपा
त्तयोः शब्दार्थयोर्ज्ञानतदभेदविकल्पः तदेवमविनिर्भागेन वि

भक्तानामपि शब्दार्थज्ञानानां ग्रहणं लोके द्रष्टव्यं यद्यविभागेन
 हरां कुतस्तर्हि विभाग इत्यत्राह विभज्यमानाश्चात्त्वयव्यति
 रेकाभ्यां परीक्षाकोरन्त्य शब्दधर्मा ध्वनिपरिरागममात्रस्य शब्दस्यो
 दात्तादयो धर्माश्चन्ये धर्मस्य जडत्वमूर्त्यादयः अन्ये प्रकारास्तू
 र्निविरहादयो ज्ञानस्य धर्मा इति तस्मादेवां विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥८८॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य ^{॥८९॥} विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥९०॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य ^{॥९१॥} विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥९२॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य ^{॥९३॥} विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥९४॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य ^{॥९५॥} विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥९६॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य ^{॥९७॥} विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥९८॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य ^{॥९९॥} विभक्तः पंचास्वस्वमे
 देवाः समस्तानि हि ^{॥१००॥} ज्ञानावाच्येः समापन्नस्येति नदनेनयो
 गिंदीति राजस्य

परिशुद्धिरपगमः तस्यां तत्र संकोतस्यति परिशुद्धिर्हेतुः प्रकृता
नुमानस्यतिः पं. २

अश्रुतश्रुतानुमानं च त्रैविद्यां ज्ञानमेव विकल्पः तस्मात्स्मृतिः स्मृत्याः
परिशुद्धिर्हेतुमती अन्तर्मानशब्दप्रकारसाधनो नुमेयवाचकः स्वमि
वेतीवकारो भिन्नक्रमः न्यक्तेनियदानंतरं दृष्टव्यः विषयविप्रति
पत्तिर्निराकरणेति न स्यात् एवेति एकां बुद्धिमुपक्रमते चारभत
इत्येकबुद्ध्युपक्रमः मदनेन परस्मार्गदोनानात्मानोतनिर्वितर्क
ध्याः समस्तं हि योगत्वे हि परमस्तु द्दमारणां नाताभूतानां
नानादीदीर्घाजस्य यथा यथा योगान् अस्तु
पेशादीनां पेशादिनां पेशादिनां पेशादिनां पेशादिनां पेशादिनां
भेदमादर्शयति भिन्नेषु चाभेदेन शब्दलभनुभवसिद्धं शक्यापद्रवमि
ति न च नित्येति न च नित्येति न च नित्येति न च नित्येति न च नित्येति
तान्त्रत्याह अशब्दविकल्पो र्निप्रचयः स्थूलरूपपरिरागमः स
च विशिष्यते यस्मान्न्यारिरागमः तगत्स एवात्मा स्वरूपं यस्य सत
योक्तः मवादि निर्भोगायनं घटादिर्विषयः तैश्चैतन्मयमधि

असंतिवाचकेऽनुभवोवयविनंव्यवस्थाययेत् आसिचवाचकः यत्स
 नूनतत्त्वमनवयवयथा विज्ञानं सञ्च गोघटादीनि स्वभावहेतुः सत्त्वं
 हिविरुद्धधर्मसंसर्गरहितत्वेन व्याप्तं तद्विरुद्धप्रविरुद्धधर्मसंसर्गः
 सावयवउपलभ्यमानो व्यापकविरुद्धोपलब्ध्वासत्त्वमपि निवर्तय
 मि- ति अयमपि श्रयः अनुभवसिद्धं सत्त्वं हेतुः कियेन यात्किल पांशुपा
 कोवा- इकोर्वाहर्वाकोऽति यद्यने अन्यधानुभवसिद्धान् तत्रान्यदासि
 त्वादीतिरोजसि क्वचित् सत्त्वं अर्थक्रियाकारित्
 त्वमेव सत्त्वं अपित्वसतो व्यावृ
 दात्मभूतो धर्मो नित्यो न त्याह धर्मो भवन्तीति तदा च व्यावृत्तयो
 मिधमभ्युन्नयविनः परमाराधुभ्यो व्यावृत्तः हतिः अन्यत्याद्भवन्तु व्या
 वृत्तिभेदादवसादध्यायाः क्रियत्तु वैकस्त्विवसायास्तस्यानुभव
 स्याविकल्पस्य प्रमारास्यैवैति ययति निरूपयन्नुभवान् रूप
 रमारागो निरन्तराहिति रन्तरोत्पादाग्रहितपरमस्तदमत्तत्वाश्रि

५. स. चेन्नहन्ते ते गंधरसस्पर्शपरमाणाभिर्नंतरितान् निरंतराः तस्मादं
 ४० तस्यालाग्रहे एकघनवक्त्रमस्यंजन्त परमारावा लं वनः सन्नयं विक
 ल्यो मिथ्यो निस्तुतिधायादाशिताः परात्परं पर्यराणां विस्तृतप्रतिबंधा
 इति यत्तर्शनः ~~सुप्रसिद्धं च~~ शिवत्वसाधकत्वं तस्माच्च
 सवित्तल्लो ~~विशेषो नां~~ तदनुभूयमानस्थे ल्यस्येव
 गः समस्त ~~सुप्रसिद्धं च~~ अभ्युपेयी नथाचतवाधमानं
 तत्त्वज्ञानं ~~सुप्रसिद्धं च~~ इति यत्तर्शनः परमारावा विजातीयपरमा
 त्वगणरसमात्रं न मेवाविषया इति व्याहृतत्वं मानमेव वाधेन पर
 मस्तदमाः परमारावा विजातीयपरमारावन्तं नंतरितान् अनुभवविष
 या इति व्याहृतमंगीकरणां तदिदमुक्तं यस्य पुनर्वैस्तत्कं संप्रच
 यविशेषो निर्विकल्पकविषयः संततर्हिस्तदमाः परमारावा
 निर्विकल्पकविषया इत्यतश्चाह तद्वत्त्वं चकारा मनुष्यपन्नभ्यम
 विल्यस्यासि तस्यावयव्यभावाद्भिन्नो रतद्रूपप्रतियुंतिमिथ्याज्ञान

प.स. ४८

भ्यां एवंनाभसस्यशब्दतन्मात्रादेरैकस्मानदिदंनिमित्तभूतस
द्वाराणामेतेषांदेशान्नसंख्येनान्नयामनुभवनिनावच्छिन्नेषु
तानप्यभूत्सिद्धेयावादाशीताः। अत्रैकरूपजायतइत्यर्थः न
सात्त्यतर्शिनः। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः।
सवित्तलो। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः।
गःसम। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः।
जायते। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः। अत्रैकवृद्धिः।
तावन्नाचित्रसंकेतस्मृत्यागमानुमानविकल्पानुवेधः सचि
तः। तद्विषयदेरास्मृतेदृश्यमानेपरमाणावः परमाणावः प्र
त्वाः काशान्तेऽत्रैकमानुमातायां तस्यानुपपन्नमस्याः संकीर
णत्वमिति निर्विचारा माहयापुनरिति सर्वप्यासर्वेणानीलपी
तादिनाप्रकारेण सर्वतइति सार्वविभक्तिकस्तसिः सर्वैर्देशका
लानिमित्तानुभवेरित्यर्थः तदनेनकलानवच्छेदापरमाणावः

मिनिदर्शितं तापितदास्वधर्मद्वारेणो न्याह शांतावातीता
उदितावर्तमाना अव्यपदेश्या भविष्यन्त्यो धर्मस्ते न वधि
त्रेवृत्तनवधिना धर्मैः परमाशावः किमसंवध्य एवैतैरित्यत आ
ह सर्वधर्मानुपानि सानि कतमेन संवधेन धर्मानुपनेति पर
माशाव इत्यत आह सर्वधर्मन्मकेषुकथं चिदभेदो धर्माणां
परमाशाव इत्यर्थः कस्मान्पुनरियं समापानिरेन विषयेत्यत
आह एवं स्वरूपहीनि वस्तुनि विनिर्दिष्टानि नान्येन वर्तनैर्
पमदोषयोः विषया भागमातुः पमाह प्रज्ञाचोनि संकल्प
योगान्मना भेदाभेदेन विनिर्दिष्टं इत्यत आह एवमिति
यथास एतेनैव सविद्या... किं भूतसत्त्वम एव ग्राह्य वि
नं पार्थिवैरेतानि... विदुर्गम्यो गंधनमात्रनाम साप
नेः सत्त्वो विषयः एव मुनरत्रापि दान्यं लिंगमाह नत्रोति उत्प

१६
०.४४

५-सू. चंमहत्तत्त्वं न हिलयंगश्च निप्रधानमिति अलिङ्गं प्रधानं न द्विनकचि
 ४६ हयंगश्च नीत्यर्थः पूर्वमिह न्युक्तं गृहिणी उपादानं तथा सोऽस्य म
 लिङ्ग एव तादृशं सितं यथायादौ शीताः स्यात् अतिमिजत्वात् न ह्यहकाः
 स्वतन्त्रं नर्तनः स्यात् अत्र न कश्चिद् भवेत् कुतः एतत्तद्वारा मलि
 सवित्तलोऽपि शीतानां स्यात् किञ्चित्ति अत्र माह
 ताः समं स्यात् यथा तस्यैव तस्यैव हि प्रधानं महदाः
 दि... यपरिरामनेन न... तन्निर्णयः उपसह
 नि अत्रः प्रधानं सोऽस्य निरतिशयं व्याख्यातै चत्तस्तरा
 मायिसमायत्तीनां ग्राह्यविषयारण्यं संप्रज्ञातं च माह सवीजं स ता एव
 माद्यैः एवकारो भिन्नक्रमः सवीज इत्यस्यानंतरं दृष्टव्या
 ततश्च तस्यः समापत्तयो ग्राह्यविषयाः सवीजज्ञानानियम्यंते
 सवीजज्ञानात्त्वतियत्ता ग्रहीतृग्रहणे गोचरायामपि समापत्तौ वि
 कल्पामेदेनानि विद्वाव्यवतिष्ठन्तेनेन ग्राह्ये च तस्यः समापत्तयो

गृहीत ग्रहणायोश्च तत्र इत्यथेति सिद्धा भवन्तीति निगदव्याख्यातं
 भाष्यं च तस्यैव मिसमापत्तिं पुत्राद्यविषयास्तन्निर्विचारायाः
 शोभनत्वमाह निर्विचारवैश्यांश्चेऽध्यात्मप्रसादः वैश्याश्च
 यदाप्यमाह अमुद्गीति रजसोमसोरुपचयोऽमुद्भिः सेवावरणल
 दसोमलः तस्मादपेक्षस्य प्रकाशात्मनः प्रकाशाच्च भावस्य बुद्धि
 सत्तास्य ग्रहाण्यतमिभूतमिति स्यादेतत्तु ग्राह्यविषयाच्चेत्
 स्यात्तु नित्यं पणान् य इति क्त इत्यत आह भूतार्थवि
 द्युः प्रत्यक्षान्नसर्वकर्मैः ६६। मानुषा इत्यर्थः अमानुषोऽपि
 ७-४५ प्रत्यक्षेण स्मृत्युत्पत्त्या नैकदा हरति सातालोकप्र
 कर्षणः यथांगमानुष इत्यर्थः तस्यैव परीक्षात्जनान्
 जानाति अत्रैव पर्याप्तमाह या पुनर्त्यसंज्ञा कथ्यते तयोर्गिस
 मंतिमाह चरतं भरातत्रैव रतिरुगमं भाष्यं आगमेनेति वेदवि
 हितं श्रवणं मुक्तं अनुशनेनेति मन्त्रेनेनेति मननं ध्यानं चि

प. २२.
५०

तातत्राभ्यासः यो नः प्रत्येता नुष्ठानं तस्मिन् रस आदरः तदनेन निदिध्या
सनं मुक्तं स्यादेतत् अत्र ननु स्यात् किं तदानीं विषयाभावना प्रक
र्तितं जन्म किं तदानीं विषयाभावना प्रक
ल्वन्त्येतां शीतः सुप्रतिपत्तिः किं तदानीं विषयाभावना प्रक
सतिनलो विषयो नो ज्ञातः सारमागमानुमानयोरपि
नाना भवः स्यात् किं तदानीं विषयाभावना प्रक
भावः सर्वोपदिष्टः ननु तस्मिन् विषये तस्मात् तदानीं विषयाभावना प्रक
नेनेत्रेव गृह्णाति यदा त्वभ्यासे वेदाभ्यासाभ्यासपात्ररजस्तमो मलम
नवद्येवैशम्यमुद्योतते तदा स्य निमित्तसमस्तमानमेव सीमाः
प्रकाशानंत्ये सति किं नामयः प्रगोचर इति भावः व्याचष्टे अत
मागमज्ञानं तत्तत्प्रमात्यविषयं तस्मान्न तद्वागमेत शक्यो विशेषो
विधानुक्तः यस्मादानीं तदभिचाराच्च न विशेषेणैराकृतसंको
तशब्दः यस्मादस्य विशेषेण सहवाच्यवाचकसंबन्धः प्रतीयते तच्च

वाक्यार्थोपीदृशो विशेषः संभवति अनुमानेऽपि लिंगलिङ्गसंबन्ध
ग्रहणाधीनजन्यमिति गतिरिति मेवेत्याह अनुमानमिति यत्र प्रा
प्तिरित्यत्र यत्र तत्र शब्दयोः स्थानपरिवर्तनव्याप्यव्यापकभावो
ऽवगमयितव्यः ततोऽत्रानुमानेन सामान्येण संहारः उपसं
रति तस्मादिति अस्तु न हि संबन्धग्रहणनपेक्षं लोकप्रत्यक्षमेतयोः
द्वयान्नविषयमित्यत आह नचास्येत्यादि माभूत्संबन्धग्रहाधी
नभावस्तद्वत्प्रत्यक्षमिदियाधीनं प्रागल्भ्ये क्वचिद्विद्यागामस्मिन्नसि
द्धेर्मेवैव गृह्णाति यत्तद्यद्यात्वेराग्येन प्रत्यक्षांगोचरो विशेषा
न्नाद्यैवैशम्यमुद्योतते न दस्यति यतिराह नचोति नहि प्रमाणं
व्याप्येकं स्थानेन्ये सति किं नामयः प्रगोद नोतिवर्तते खलुकलाव
नः परभागवन्ति ह तस्मात्प्रत्यक्षविषयं तस्मिन् न संदिहते प्रामाणिका
इत्यर्थः इति तस्मान्न स्मादि वातिग्राह्येति अत्र च विवादा
ध्यासिताः प्रमाणावः आन्मानश्च प्राप्तिरिव केन विशेषशालितः

प.सं.

५२

द्वयत्वे सति परस्परव्यावर्तमानत्वात् वेद्वयत्वे सति परस्परव्याव
र्तनेनेने प्राप्तिरिविकविशेषे न स्यात् त्रितः व्याख्यारखंडमुंडादयश्चानुमा
नेनागमे न सक्तुयादाशेताः प्राप्तेरा यद्यपि विशेषो निरूप्य
त इत्यतश्च नः नैक्यासहविषयः प्रत्यानृ तयाप्यहरविप्र
वसवित्तलोपाधिपार्थिवोत्पिरमः प्रत्यादयोऽपि न स्मात्ति
भूतिस्तानुमानप्रज्ञाभ्यां विवेचयति स्यादेतत् भवतु परमा
द्यविवेचयः संप्रज्ञातं यथोक्तोपायाभ्यां भ्रनादिमान् व्युष्टानसं
स्कारिरातिविडनयाऽनिवलीयसाधान्यावर्त्तविप्रदीपपरमा
रादुरिवेति शंकासपनेनं सूत्रमवतारयति समाधिप्रज्ञेति सूत्रं
पठति तदुः संस्कारोप्यन्यसंस्कारप्रतिबंधी नदिनि निर्विवा
रांसमापतिंपरामृशति अन्येति व्युष्टानमाह भूतार्थपक्षपा
तोहिधियां स्वभावः तावेदवमनवस्थिताध्याम्यति नयावन्नत्वं

निरोधसंस्कारसञ्ज्ञावेकिंप्रमाणांसहिप्रत्यक्षेणाभूयेतस्मृत्या
 वाकार्येनचसर्वदन्तिनिरोधप्रत्यक्षमस्तियोगितः नापिस्मृ
 तिः तस्यदन्तिमात्रनिरोधतयास्मृतिजननसंभवादित्यतश्चा
 ह निरोधेति निरोधेस्थितिश्चित्तस्यनिरोधावस्थस्येत्यर्थः
 तस्याः कालक्रमो मूर्तार्थरागां माहोरात्रादिः तदनुभवेन एतदु
 त्तं मूर्तं निरोधप्रत्यक्षकवन्तिरोधीनिरोधप्रकर्षो मूर्तार्थ
 धर्मेति संस्कारप्रज्ञाविहीनस्थिता यानि नानाचवेराग्यदाणाः क्रमनि
 यतनेदान्तोयं निर्वर्जितः समाधि ननव्यापितयासातिसयंति
 रोधं कर्तुं वाधनां संस्कारं त्वलानं कर्तुं प्रचयजन्यः स्थायी संस्का
 रप्रचयार्थस्मृतिरित्याशयवान् एधं प्रज्ञासंस्काराः निरो
 धसमाधिश्च संप्रज्ञेतेनेति प्रज्ञेति निरोधस्य धिघंते मनुष्यदेवा
 साधिका रत्नमेवेत्यनश्नोर्हृत्पुच्छानेति व्युत्थानं च तस्य निरोध
 समाधिश्च संप्रज्ञातः तत्प्रभवाः संस्काराः केवल्याभाग्यन्यानिरो

प. सू. धजाः संस्कारा इत्यर्थः व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 ५३ वतिचिन्तं व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 वास्ते चिन्तं व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 चित्तं हितं चिन्तं व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 शेषनात्तं चिन्तं व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 शान्तिं चिन्तं व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 चिन्तं व्युत्पन्नप्रज्ञासंस्काराश्चिन्तेलीता इति म
 व्याख्याया प्रथमः समाधिपादः तनुप्रथमपादे नैव सोपा
 यः सावांतरप्रभेदः सकलो योगोक्तः नात्किमपरमवाशिष्यते
 यदर्थं दर्शयति यथा चोपमिति अत्यंतं सूक्ष्मं दत्तं मर्चेतन्ये
 बुविद्वत्तां दर्शयति विलीनं पूर्वपरस्परान्तेः कोटिपुंखस्य पूर्वकी
 टिः संसारः उत्तरः केवलं सैव ज्ञानक्रतानुमानाभ्यां येन स न
 योक्तो सोयं मरणत्रासहजैरावविडुयोरूढः प्राप्तिद्वः तन्वविडु

यं न यावत्ता धातुवैद्यम्यमापद्यत इत्यर्थः प्रयागार्थः प्रत्युत्सक्त
 रुद्रमंडलब्राह्मणादयो वैदिकाः पौराणिकाश्च ब्रह्मयारोधः पर
 मगुरुर्भगवानीश्वरः तस्मिन् यद्येदमुक्तं कामनो कामनो वापि
 यत्करोमि भुभाशुभं न त्सर्वं त्वयि संन्यस्तं त्वत्प्रयुक्तः करोम्यह
 मिनि तस्य फलसंन्यासो वा कलानभि संधानेन कार्य करंगी
 यत्रेदमुगां दयार्त्तं त्वत्ताधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन मा क
 र्त्तुं फलहेतुः क्लेशैः कर्माणि विनिर्दिष्टानि तस्य प्रयोजनानि धाय
 त्तेरेतन्मार्गोपायैः पापं त्यजेत् न च दशार्थः क्लेशान्नूकरणादर्थश्च
 न कर्म क्लेशवासनाभ्यां चित्राश्च न लेनिल्लेशान् कृते न हि प्रसं
 ख्यां प्रज्जलं यस्यां सान्प्रोक्ता अथ क्रियायोगस्य प्रतत्क
 राभावे व्यापारे निपद्यते सांद्रस्य च प्रसंख्यानस्य तत्तद्विषयत्वे
 दग्धबीजकल्पानिवन्धयैर्दत्तैर्बैकलबीजसारूप्यमुक्तं स्यादेत
 त् प्रसंख्यानमेव क्लेशान् प्रसवधर्मिणः करिष्यति कृतमेवा

१०. स्त.

५५

ग्या

प्रतनूकरसोनेत्यत आह तेवामिति क्लेशानामतानवेहिवल।
वद्विरोधिप्रस्तासत्त्वमस्य नैः। व्यातिरूपदेतमेव नोत्सह
ते प्राप्तेन सत्त्वोपायादाशेतास्य प्रतीकनेषु क्लेशेषु दुर्वलेषु
तद्विरोधिनः। इत्युक्तं च। उपजायते उपजाता च ते
इति। एतन्मोक्षोपायः। एतन्मोक्षोपायः। एतन्मोक्षोपायः।
नेमन्मोक्षोपायः। एतन्मोक्षोपायः। एतन्मोक्षोपायः।
विषया इति संज्ञकेन। एतन्मोक्षोपायः। एतन्मोक्षोपायः।
नेकुतः समाप्ताधिकारायतः समाप्ताधिकारः कार्यारंभशोभु
शान्तां ययाहेतुभूतयासानयोक्तो निष्ठानि ज्ञप्येति अवि
द्याक्लेशः व्याचष्टे पंचविपर्यया इति अविद्यानाखद्विपर्यय
एव अस्मिन्नादयोप्यविद्यायादानाः तदविनिर्भागवर्त्तिन
इति विपर्ययाः तत आविधसमुद्येदेनेषामपिसमुद्येदोयुक्त
इति भावः। तेषामुद्येदव्यनाहेतुसंसारकारणत्वमाह तेषां द

मानाः समुदावरं नोपरागात्तामधिकारं दृढयंति बलवन्तं कु
 र्वन्ति अतएव परिरागममवस्थापयन्ति अव्यक्तमहं दहंकार
 परंपराहिकार्यकारणाच्चेन उन्नमयन्ति उद्भावयन्ति यदिति
 मदर्थं सर्वमेतत्कुर्वन्ति न दर्शयन्ति परस्परं कर्मणा विषा
 कोन्त्या न्यायुर्भोगलक्षणं रुपाय लामसी क्लेशा अभिनिर्व
 हन्ति निःस्पन्दं किं पुनरुक्तं तेन्याह परस्परानुग्रहेति कर्म
 निः क्लेशाः क्लेशैः कर्मणा नोपदयन्ते क्लेशा नाम विद्यामूलत्वं
 शोकः क्लेशावसिन्नचित्रचित्रा अतएव विधिदोषाहरणं तत्र
 कर्तव्यं यजलं यस्यां सान्त्वयन्ता अथ कुर्वन्तां क्लेशानां सद्भावे च
 प्रणमः प्रपः संभेदमापद्यते सांद्रस्य निजसीति मानमात्मनि
 यामकार्थः क्लेशापिन पो धानुवैय विकारव्यानि विरहिणः प्र
 संभक्लेशाः नयावतदबोधिकाह विप्रवन्ति तत्राप्रोत्पन्नरावृत्ताः
 संतः क्लेशास्तेषु तेषु संमुखीभवन्ति शान्तिमात्रेण प्रानिष्टायै वा

लेशान्ते

प. स्त. मेदाश्च भेदास्तद्विभागवर्तिनश्चिह्न्यावत् पृथक्त्विकस्मान् उ
 ५७ नरं सर्वेष्टिनि तदेवस्तमस्तद्विहिनः मेदिनि आर्यकार्यसमारो
 प्यते शोभनस्तुत्यादाशोताप्युक्तानां तनुकथाश्च योगिनां
 विहयतर्शितः सुप्रियः सत्त्वमिनाशनीसंग्रहः अनि
 त्तर्ग्वीरतनोऽपि शोभनः ५७५ विशेषरंगकार्यनशुनि
 कोर्गन्तु ५७५ पूर्ववदाप्यनि ५७५ न्यमानस्तद्व्यमभीपूव
 प्रोक्तानि उत्तरयदार्थप्रधुः ५७५ गुपासते चंद्रस्त्यनारका
 स्तत्कर्तृनान्त्यानाममन्येमानास्तत्प्राप्तये एवं दिवौकसो दे
 वान्मृतातमिमानास्तद्वायसोमं पिबानि आश्रायतो हि
 अपामसोमममृताश्च भस्मेति सेयमानित्येषु नित्येयव्याति
 शविद्यान्याश्च मुचोपरमवीभत्से कार्ये चर्चोक्त एव कायवीभ
 त्सायां वेयासिकीर्गाथां चर्चोति स्यान्नादिनि मातरुदंस्त्रा
 उपहितवस्थानं पित्रोर्लोहितरेतसीवीजं अशितपीनाहारर

nc
d. 48.

ब्रह्मा

प.सं. व्यक्तं चेतनं परपञ्चादिव्यक्तमचेतनं शय्याशयनादिस
५८ सर्वोऽप्रतिबुद्धोऽदौ प्रमत्तः तैः निस्थानान्यस्यास्ति चतुःपदा
न ह्यन्याऽपि स्तिरुपायादशोताः प्राक् दिविषयाऽन्नं न पदाऽन्न
विद्यते तर्जितं सुप्रियं च त्रिह मूलमस्येति संतु
स्वयं वक्तोऽपि सायनाः पदे देवो न नवविषेति
नोगात् ॥ पूर्वपदार्थप्रधानं त्वेवास्ति केदेश इति
वक्तव्यं उत्तरपदार्थप्रधानं त्वेवास्ति केदेश इति
अत्र पूर्वपदार्थप्रधानत्वेऽपि वीद्याः प्रसज्यमाने विधेः गम्येन
न चास्य क्लेशादिकारणत्वं उत्तरपदार्थप्रधानत्वे चाविद्ये
वक्तव्यं चिदभावेन विशिष्टा गम्येन साच क्लेशादिपरिपंथि
नीवतु तद्दीर्घं न हि प्रधानोपधानी गुणो युक्तः तदनुतापगुणे
त्वज्ञानकल्पना तस्मादिद्यास्वरूपा नुपधानाय न जन्त्यया
करागमध्याहारो वा निषेधस्येति अन्यपदार्थप्रधान्येन

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प.सू.
५८

दृग्दर्शनित्यादिसूत्रं दृग्दर्शनं एतेनैवशक्तिनयोरान्माना
त्मनोरान्मानानलक्षणमस्ति किं? इतिनाया एकात्मनेवनप
रमात्मनो ह्यभिहितेयायाशेतायास्तु दृग्दर्शनयोरिति वक्तव्ये
नयोर्भक्तिभोग्यत्वमस्ति न संवन्धं दर्शयितुं संवन्धग्र
हणं सूत्रविवरणेन न च नित्यनयोरभेदएककस्मा
त्नेभवानि कुतश्चैकत्वं सिद्धम्? इति चेन्न नित्यतम्राह भोक्तृभोग्य
ति भोग्यशक्तिबुद्धिभेदः शक्तिः पुरुषः तयोरन्यन्तविभक्त
योः कुतोऽन्यन्तविभक्तत्वमित्यतम्राह अन्यन्तासंकीर्णपि
रिणा मित्वा नित्यं शमुक्तं अन्ययंदर्शयित्वा व्यतिरेकम्राह
स्वरूपेति प्रतिलभोविवेकरव्याप्तिः परस्याप्येतत्संमत्तामि
त्याह ननु कुतः पंचाशरेवनबुद्धित इति कारः स्वरूपं सदाविशु
द्धिः शीलं बोधासीत्यं विद्याचेतन्यं बुद्धिरविद्याशुद्धा अनुदा
सीत्याह वात्वेनेह तम्राह प्रत्येकानिमानाः संकीर्णविद्याजानि
सीमाजिडाया न तत्रात्मबुद्धिरविद्याम्राहः संकीर्णविद्याजानि

तः संस्कारः तमः तस्याग्राविधायास्तामसात्वादिनिविवेकद
शनिरागादीनां विनिवृत्तेरविद्यायादिनास्मिन्नारागादीनां
निदानमिन्द्रियस्मिन्नानन्तरं रागादीन् लक्षयन्ति सुगमं अन
मित्तस्य स्मृतेरभावात्स्वरवाभिज्ञस्येत्युक्तं स्मर्यमाणो
स्वरवेगः स्वरानुस्मृतिपूर्वकः अनुभूयमाने स्वरवेना
नुस्मृतिमयेक्षनेन तस्माधनेऽनुस्मर्यमाणो दृश्यमाने वा
स्वरानुस्मृतिपूर्व एव धनं तस्मात्तस्मात्तमपि स्वरसाधनं न
ज्ञानी यस्य स्वरहेतुः ज्ञेयावेद्याः क्षणे तस्माधनेन स्मर्य
माणो दृश्यमाने वा कारणात्वं उत्पूर्व एव रागः दृश्यमानम
विस्वरसाधनं न विशिष्टागम्येति अनुशायिपदार्थमाह
यदिति डेः स्वरविप्रधानोपधानीगुणायं अनुशायिपदार्थमा
ह यः प्रानिपद्यतेति प्रकृत्यात्वं प्रतिघः एतदेव पर्याये विवृ
णोति मन्थुरिनि स्वशः आभतिवेशपदार्थव्यामृष्टे

नमस्त्यसभाविनोऽसंपादितो मरणात्त्रासडधे ददृष्टात्मकः प्र
 वीतुभूतमरणादुत्तमनुप्रापयति अथमभिसंधिः ज्ञातसाव
 बहिवालकोमारकावस्तददर्शनादेपमानः कथविशेषादनुमि
 तमरणाप्रत्याययतिः ततोविभ्यदुपलभ्यतेतुः खहेतो अभयंदृष्टं
 नचास्मिन्नजन्मन्यनेन मरणा मनुभूतं अनुमितं श्रुतं वा प्रागेवा
 स्यदुःखतद्भूतत्वं वा विगम्येत न तस्मात्तस्य तत्त्वान्मृतस्य स्थितिः परि
 शिष्यते न च येन संस्कारो न भवविना नचा
 स्मिन्नजन्मन्यनुभवश्च मभिति वेशः परिशिष्यते इति तस्याप
 दं पद्यापदमाकाङ्क्षे अथमपि हि वप्यापदे सति यादृशो वाक्पा
 दैः कृतं तस्या दल्लेशः ककुमुपक्रमिति अत्यंतमूढे सुमं
 दतमधेत न वा सनाकपेरावसात पूर्वपरस्यांतः कोटिः
 पुरुषस्य पूर्वकोटिः सतात्तत्त्ववद्वल्यं सेवतान् श्रुतानुमाना
 म्यां येन सतप्योक्ता सोयं मरणात्त्रासकृतेराचविदुषोरूढः प्रसिद्धः

सब हेतुभावेनैकगर्भितः सत्त्वतश्च रागादुच्छेत्तुं निनि स्थूलकु
 त्तः पुरुषप्रयत्नास्य प्रसंख्यानगोचरस्यावाधिमाह यावदि
 ति सत्त्विकता इति विवृणोति दग्धेति अत्रैव दृष्टान्तमाह य
 यावत्त्राणामिति यान्त्रोत्तद्विन्नमत्तालनादिनोपायेन सारसं
 योगादिना वा स्थूलैर्दृष्टमभाप्रतया दृष्टान्तदांष्टीतिकयोः सा
 रं सखत प्रतुत्ववापयेयत्तया प्रसवहेयसुतदसंभवान् स्वप्रति
 पत्तिमान् नचेयं संस्तनमत्तरेया मुमहा प्रतिपत्त उच्छेदहेतुर्यासां
 तारिजन्मन्यद् शुभजस्मभिनिवेशाद्यकस्याप्रसंख्यानमि
 त्तस्यापदमाकांति अयमपि हितं जान्यायुर्भोगाहेतवः
 पुत्रवृत्तिरप्या क्लेशः वक्तुमप्यत्र तथा न च विद्यादयस्तत्क
 यमविद्याहेतुत्वासत्ताकूपेराव क्लेशस्तलः कमाशय इत्यादि
 क्लेशामूलं यस्योत्पादकारः खवद्वसतप्योक्तः एतदुक्तं भव
 ति अमूलः कर्माशयो जान्यायुर्भोगहेतुरिति अविद्याद्योपि
 विद्या

प.स.

६२

तद्वेत्तव्यो जनः क्लेश इति व्याचक्षेत्तुं चेति आशेरितेत्यत्रेत्याशयः
कर्मरागाप्ताशयेऽपि न क्लेश इति चेत्तुः अत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
दिहेतुसंभाने न क्लेश इति चेत्तुः अत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
दंध इति भावः तदैव हेतुः अत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
स्ति वा घिनोदात्तमिति चेत्तुः अत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
क्रोधाः इति चेत्तुः अत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
वप्राथम्येन संबन्धोऽत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
प्रासन्न एव भूतान्न तस्यैव विध्यमाह सदृष्टजन्मोति दृष्ट
जन्मवेदनीयमाह नीव्रसंवेगेति यथा संख्येष्टमाह
यथा गतं दीप्तिरेति अत्र नास्तीति चेत्तुः अत्राभ्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गा
भीयाकादयो नरकभेदाः प्राप्यंते न त्वारिणो नारकास्तेषां ना
स्ति दृष्टजन्मवेदनीयः कर्मशायो न हि मनुष्यशरीरेण तत्प
रितान्मभेदेन वासना सदृशं वासरसहस्रादीनरकभेदाः प्राप्यंते न त्वारिणो नारकास्तेषां ना

प्रसरव्यानिदग्धलक्षणाशिवानि विपाकस्यत्रेवि
माह सचेति विषयतेसाध्यतेकत्वगोचरा नदेवंचत्व

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प. स्. रोविकल्पाः तत्र प्रथमं विकल्पमाचकरोति नन्वावदेवंकर्मै
 ६३ कस्य कारणां प्रसक्तमित्युच्यते अनादिकालजन्मप्रस
 चित्तसंभवेन यथादाशुतायाः कजन्मस्तपितादेवैक
 स्मादिति भावः नैव हि प्रसक्त इति सांप्रतिकस्य च फलक्र
 माद्यधिबोदात्तमित्युच्यते अथ गतः स चानिष्ट इति ए
 तन्वाः प्रसक्तं निर्वर्तयन्त्येवमुच्यते इत्यनेनैवाहुल्याद्
 न्नाभिः सर्वं धर्मेन मोक्षाय निरन्तरान्त्यतपोनिकृष्टासांस्व
 विपाकप्रज्ञाननिर्गलक्रमः शक्यो विचारयितुं प्रेक्षानतेत्य
 नाश्वासः पुराणानुष्ठानः प्रतिप्रसक्त इति द्वितीयं विकल्पं नि
 राकरोति नैवेकैकमनेकस्य जन्मनः कारणां प्रसक्तं क
 स्मादिति उत्तरं अनेकस्मिन् जन्मद्वयाहिनमेकैकमेककर्मा
 नेकस्य जन्मलक्षणास्य विपाकस्य निमित्तमप्यवाशिष्ट
 स्य विपाकाकालाभावः प्रसक्तः स चाप्यनिष्ट इति कर्मवैफल्ये

न

न नदनुष्ठानप्रसंगान्न यदेकजन्मसमृद्धेयकर्मण्येकस्मिन्
तत्र ह्यवसराभावात् न विपाककालाभाव एव सांप्रतिकस्य
भावः न नीय विकल्पं निराकरोति न चामेकं कमनिक
स्य जन्मनः कारणं तत्र हेतुमाह तदनेकं जन्म युगपन्न संभ
वत्ययोगिनाति क्रमेण वाच्यं यदि हि कर्म सहस्रं सप्रवीति
नावा. ४५ पुनस्त्यप्रदायादवशिष्टस्य विपाककालः फ
लेनाभिमानं विवंधाज्जगत्त्रयमस्ति अत्ययोग्येद्येः एवमेव प्रप्य
मस्यैव भूतेन तस्यैव विध्यमाह एवं यस्याभये निराक
ते सवेदनीयमाह नीव्रसंवेगेति नः कारणा मित्रिपक्षे
वेत्तुं गतं दीप्तिरेति अत्र नाकारणापि जन्म च प्रायणां च तयो
रंतरमच्छादयो नरकभेदाः प्राप्यंते न त्वफलोपसंहारेण वि
चित्रः यद्यनं न मुहूर्तं मम शायो न लंदास्यति तन्न प्रधानं
यत्तत्किं विद्विलं वने न दुपसर्जनं प्रायणां मरणांतेनाभिव्य

पा. स. हेतुं पृच्छन्ति कस्मादिनि हेतुमाहव्योहीति एकांगनावदन्ति
 ६५ माह कृतस्येति द्वितीयमाह प्रधानस्येति तृतीया माह
 नियतेति तत्र प्रथमां विभज्यते तत्र तानेकेति सन्यासिके
 मर्ग शेषात् तदुक्तं यत्तु सत्कालभेदानियतस्य
 शुल्लिखितोदात्तस्य च तदुक्तं यत्तु सत्कालभेदानियतस्य
 यथाः २५ तर्कः किं तदुक्तं यत्तु सत्कालभेदानियतस्य
 तत्राभिधानं विवक्षितं तत्राभिधीयते सोत्सर्गिक
 पसहरात अतएव भविककमाशयन्ति सत्कालभेदानियतस्य
 तः एकमेव पूर्वकमेव तदुक्तं यत्तु सत्कालभेदानियतस्य
 तदुक्तं यत्तु सत्कालभेदानियतस्य तदुक्तं यत्तु सत्कालभेदानियतस्य
 को॥ पसहरात अतएव भविककमाशयन्ति सत्कालभेदानियतस्य
 भूयसोप्यपहन्ति तत्तस्मादिस्वेति धांदस्वत्वादात्मनेपदं शेषं
 सगमं अस्ति च शुक्लकर्मादयस्येव सकोपि माहिमायत्तु इतरे
 वामभावेन तत्स्वाध्यायादिजन्मनोदुःखान् वहिदुःखमा

त्रविरोध्याधर्मोऽपि न स्वकार्यदुःखविरोधी न च स्वाध्याया
 दिजन्यदुःखं तस्य कार्यान्तत्वात् कार्यत्वे स्वाध्यायादिविधाना
 नप्यवधानतद्वलादेव न दुत्पन्नेः अनुत्पन्नोक्तं भीषाकादि
 रस्ति हि ज्ञेयते अविधानेन दुत्पन्नेरिति सर्वचक्षुःसं विती
 का धादित्रोदाहृत्या ३५ विज्ञेयानि द्वाभादिकेतु
 रवाकः ३५ ५३ नित्यं विज्ञेयं ३५ यन् न तस्मादस्य कारणात्
 प्रागभिरामं पंचधर्मात् त्रिधा विधीयते मोक्षसर्गिक ५ भू=
 धा ५३ अतएव भविककर्मप्रायश्चित्ति एको भवः एकमेधाना
 तः एक भवः सर्वकालेऽर्धकाले केत्यादिना समासः एतन्नर्थ
 प्रसौढमहर्षिर्किंचिद्वैवावर्चयेत्प्रायश्चित्तेनैकभातिरुच्यते चरन्ती
 ह्यवतिष्ठते प्रधानसाहायकं भाचरेत्तस्मिन् विधीयते वा
 त्रतयाऽवस्थानप्रधाने कर्मरायावापगमनं यत्रेदमुक्तं
 पंचशिरवेन स्वल्पः प्रावयोहि कियता प्रायश्चित्ते परिहर्तुं

पा. स. अथ च प्रसादनः प्राप्य स्निग्धमपि नाचरिन् प्रधानकर्मविषा
 ६६ कसमयेव पच्येन्न प्यापियावन्न मसावनर्यप्रसृतेनावा
 नसप्रत्यवमर्शः मृष्यं नो हि प्राप्ता संभूते नानेके सन्ययाम
 हा त्वावगाहितः सुगन्धरागाः सक्तं कालभेदानियन्त्राणि
 कोऽधि त्रोदात्तं नृणां दयजर्भरागाभोगः सखाय
 पयः २५ अने निर्कृति १५ येन तस्मादसौ कर्मा
 प्रागभिरागं वंद्यत्वात् त्रिपदाभिधीयते श्रोतसर्गिका
 यस्य हरात् अने एव भविक कर्मा प्रायस्ते एवोरागप्रव्यलव
 नः कर्मवः प्रहृष्टा हि सुखे भाषराष्ट्र्यदप्येकवर्मल
 दुःखसमंदात् करिष्यतीति तदानीयांगतिविभजने नियते
 नि वलीयस्त्वेनेह प्राधास्यमभिमनंतत्वांगितया वलीयस्त्वं
 चनियताविपाकत्वेनातान्यदाऽनवकाशत्वेनानियता १
 रिपाकस्यात् दुर्बलत्वमन्यदासावकाशत्वाच्चैरमवकाशना

वीजभावमात्रेणानुपनः प्रधानोपकारितयानस्यस्वतन्त्र
 त्वान्न मुन्यप्यरोनेकदेवकर्मशायोवाज्यनश्च्युतामि
 दान्तीचचिरावस्थानमुच्यतेनत्वाप्यंपरंपूर्वरानविरुध्य
 ननुत्याशयवाद्युच्यते कथामिति उत्तरं श्रद्धयेति
 ज्ञेयं धिन्नोदात्तं ननु उत्तरं तस्यगतिपदं धागय
 निीवाः प्रपुनै निर्वर्त्तते १५ यत्तस्मादसिक्किमा
 प्रागभिरात्तं पंचलनत्वात्त्रिपक्षिभिर्धीयते ओत्सर्गिका
 ह्यहरात् अतएवभाविककर्मशायइति एतोरगपुष्यत्व
 नकमवः प्रपुनै त्रिपक्षिभिर्धीयते १५ यत्तस्मादसिक्किमा
 लत्वनत्तुभोगिस्थलात् १५ यत्तस्मादसिक्किमा
 भवात्मनस्तथाप्यनुभावेनयातान्दुर्गंधिभोगिकर्मिनामा
 त्रेणभोगफलत्वमितिमंतव्यं नत्वपरायहेतुकाजात्यापु
 र्भोगाःपरितापफलाभवन्तुहेतुःप्रतिकूलवेदनीयत्वात् क

[illegible]

^३
 ज्ञातमत्रास्तिरागजः कर्माशयमसन्नोपजननान्न तदाचसखं
 भुजानस्तत्र शक्तोपिविधिनावस्थेनद्वेराद्विदुःखं दुःखं
 साधनगतिनानिपरिहर्तुमशक्तोऽहानिचोनिद्वियमोहक
 न्नेप्यस्तिकर्मादप्येवमोहस्यापिविविधपरनाम्नः
 कोऽपि धिन्नोदात्तमोहं यं रक्तोद्विदुःखानिराग
 दित्य सन्निवृत्तः प्रत्येकं च विज्ञेयं यत्तस्मादसिक्किमा
 सन्निवृत्तमिदं च त्वं ज्ञातुं विनाभिधीयते मोक्षसर्गिणा
 उत्सह्यते अतरेवैवावककर्माशयः तस्मादाप्यलम्
 वस्यकमवः प्रत्येकं च विज्ञेयं यत्तस्मादसिक्किमा
 द्याहुः सोऽमलद्विस्तीति तत्तीयांगतिविभजने नि
 शरीरमपि कर्माशयं दर्शयते तच्चोत्पन्नं हन्वामस्मिन्
 धर्मशास्त्रकाराः पंचसूनाग्रहस्येत्याहुः स्यादेतन्न
 तन्न्यान्मवेदनीयस्यविषयस्य प्रत्याख्यातमुचितं

परि

द्विरोधित्याः यप्याहुः न ज्ञानकामः कामानामुपभोगेन शा
म्यन्ति रुचिवाकस्मावर्त्तमवभूय एवाभिवर्धन इति शेषम
निरोहितं तापदुःखनादृष्टं च अथ केनि उत्तरं सर्वस्येति
सर्वज्ञानप्रसिद्धत्वेन तत्स्वरूपप्रपञ्चमकृत्वा तापदुःखनाया
विधिन्नोदात्तकामानां च यथाप्रपञ्चिन्तेति संस्कारदुः
खनावाः प्रपञ्चकत्वादिभिर्ज्ञेयैः प्रपञ्चैश्च सखसंस्का
राणां भिराभिवर्धनं निर्वोदयिष्यति । तन्नाभ्यां कर्माणि कर्म
भूतमहं अतएव भविककर्मशालायां ज्ञातापात्रानुपवर्त्तन्
निसवधः अहं न न ते स ईशानो मनुः खन्नेपयोर्वाद्यन्तेनैकत्वं
विवक्षितं चित्तदेहिनिदित्यस्यांतिरिक्तं तत्स्वरूपं यामात
व्या एव बुद्धिन्द्रियशरीरादौ दत्तापन्त्या न चिह्नैर्कर्मभेदकारा
नृपानि न इति न देवं तस्य गदर्शनादत्यन्तपरिणामस्तीत्या
ह न देवमिति तदेव भोगाधिकं विषयसुखस्य परिणामतः

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प.स. रेवानेन दृश्येन दृश्येन शब्दादयोऽन्यं न व्यवहिता इत्य
 ७१ नञ्ग्रह दृष्ट्या बुद्धिस्तत्त्वोति इन्द्रियप्रणालिकया बुद्धौ श
 द्वाद्याकारेण परिणानाद न भवन्ति । ध्यानप्रसौखिन्यादिषु
 इत्यर्थः तदुक्तं ननुः सत्त्वस्य द्वाद्याकाराभवत्तु
 सत्त्वबुद्धिसंबन्धेन तन्मयत्वेन सत्त्वजन्मा मित्वमसंबन्धेन
 वदन्ति प्रत्यक्षकत्वात् किन्तु येषु पदीनां दृश्यत्वं नाह
 द्वाद्याकारात् । संबन्धेन त्वोति बुद्धिरिति चेत् देवदृष्ट्या मिनि प्र
 द्यामहरान् अनेनैव भविककर्मोपपन्नं सत्त्वस्य द्वाद्याकारात्
 द्वाद्याकारात् सत्त्वस्य द्वाद्याकारात् सत्त्वस्य द्वाद्याकारात्
 मिव शब्दाद्यनुभवनीति अत्रैव शब्दाद्याकारपरिणानबु
 द्धिसत्त्वोपनीतान् सत्त्वादीन् भुञ्जानः स्वामी भवन्ति दृष्टानाह
 शब्दास्य बुद्धिसत्त्वं संभवति न नो बुद्धिसत्त्वं शब्दाद्याकारदृश्य
 मयस्कां न मारिकात्वं पुरुषस्य संभवति कस्मादनुभवकर्मवि

संबंधः

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प.स. नेदेत्येतराजसेतदुःखेनानुरज्यते एवंराजसादिष्वपिद्रष्टव्यं

७३

नदिदमुक्तंपरस्वरोपरक्तप्रविभागश्चि प्रवृत्तेरसहसं
योगावियोगधर्माणाः कथं द्वाभ्यां धिनिप्रकाशिते

श्रुतकृष्णावहीः प्रज्ञाः अज्ञाः अज्ञोद्योयोज्य

मागोत्तमोदेति नैतः अज्ञोद्योयोज्यः इतरैतराश्रय

संविदप्रवृत्तिः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

पाभिराभिविद्यंति त्वोत्रिंशत्तमसोपिसंवेनते त्वंग

अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः अज्ञोद्योयोज्यः

वरत्तारु

समुदायेणाशान्तघोरमूढरूपाणि दृश्यन्ते इति सिद्धः शक्तीना
ममसंगेन दइति स्यादेतन् असंभेदश्च शक्तीनां न संभूयका
रि तागुराणां नानाज्ञानमिदं शक्तीनां संभूयकारित्वं दृष्टं नहि
स्तु मन्त्रविश्वीरणा निघटादीन् संभूय कुर्वन् इति अतः
यथा वा प्र ५ प्रकृताः निर्गुण्यः के भेदानुपातिनो
पाभिराभिव्यञ्जित्वोक्तिस्तथाभिघोरताम्यमुत्तुल्यजैती
येषां हरात् अने एव भविककमाप्रपुष्टीनियन्ता यत्कभावः त
नि नस्तन्न न स एव सर्वरूप इति शक्तीन् न यान्तायः यथा
येषु अशक्तिर्नेदस्ताः शक्तिरिति ताज्जैते तु न य
न वेलाया मिति दिव्यशरीरे जनाय न चैते तु न य
रजस्तमसी मनुष्यशरीरे रजः प्रधानमसत्त्वतमसी एवंति
यकशरीरे तमः प्रधानमंगे सत्त्व रजसी तेनैते गुराः प्रधान
न वेलाया मपदर्शितसंधानाः कार्यजननं प्रत्युक्तवृत्तय इत्य

[illegible]

पा. व.

५६

नासिकाद्वारेणावायेप्रधानः नान्नाप्राणाश्च्युव्यन्ते
नाभिप्रदेशात्पादांगरिति नमपनयनादपानः
नाभेप्रदेशांतिमिदं ज्ञेयं यथा शक्यं नान्समानः कृत्वा
द्विदं गान्नादद्वावेविः
नद्यपिनोहं कृत्वा नमः ॥ ५७ ॥ पञ्चमो ह्येवो ज्ञेयः
यकत्वात्तज्जयतां नमः ॥ ५८ ॥ एवं धृत्वा इति ध्यात्वा
त्वज्जलमहानद्यादिति नमः ॥ ५९ ॥ इति ध्यात्वा
द्वेकेषुवानसं ज्ञेयं अतिः
दावनियमजन्तुपरितरन्ग
रमाह समानजयात्तुलनं श्रीमन्मन्त्रकल्पव्यवस्थि
तस्य समानारब्धस्य वा योर्जयात्संयमेतव श्रीका
रान्निरावरणा स्यान्नेदुर्गत्वात्तेजसाद्वाहलत्रिवयो
गीप्रतिभानि सिद्धान्तरमाह श्रीत्राकाशयोसंव

धसंयमादिव्यंश्रोत्रंकाराश्रोत्रंशब्दग्राहकमाह
 कारिका मिद्व्यंश्रोत्रंकाराशब्दग्राहकमात्रकार्य
 नयोः संबंधोद्देशोद्देशिभावतदाणां त्रोटिनकृत्
 संयमस्ययोगिनोदिव्यंश्रोत्रंप्रकर्षितं युगपत्तत्त्वम्
 व्यवहितविप्रकृष्टशब्दग्रहणं समर्थं भवतीत्यर्थः
 सिद्धान्तरमाह कायाकाजयोः सर्वसंयमालघुतत्वे
 तत्त्वस्यन्ते श्रोत्रंकाराशब्दग्राहकः कायः पांचभौतिकं शरीरं त्ति
 कर्तुं के पुनर्गततेऽत आति
 धावनि यमत्तत्परितरनगं नैवंश्यते
 धावनि यमत्तत्परितरनगं नैवंश्यते
 लेसंचररात्रकमेतानि नैवंश्यते
 आदित्यरस्मिभिश्च विहृत्य जालेन संचरमाणाः
 सिद्धान्तरमाह बहिरकाह्यतावतिर्महाविदेहाननाः

लघु

पा. ४.
५७

प्रकाशं नृदन्तिये च तन्महाहियसिनसः शरीरो
नरपौगाहति गगापवर्गसंज्ञे भूनामविगतशशिरा
हंकाहोद्गतिस्तत्तन्महाहियसिनसः शरीरो
मायान्तावदन्तावेतिः तन्महाहियसिनसः शरीरो
काशित्वं वदन्तावेतिः तन्महाहियसिनसः शरीरो
तिन्त्रामवतिः तन्महाहियसिनसः शरीरो
मने सोयावहिवः तन्महाहियसिनसः शरीरो
शरीराहंकारभावपमिः तन्महाहियसिनसः शरीरो
तिः साऽकल्पितान्तन्महाहियसिनसः शरीरो
लाः दीयन्ते तदेवंपूर्वतन्महाहियसिनसः शरीरो
मध्यमवाश्वासिद्गीः प्रतिपाद्यानंतरभुवनं तन्महाहियसिनसः शरीरो
दिरूपावाद्याः काप्यवूहादिरूपाश्चाभ्यन्तरापरि
कर्मनिष्पदभूनाश्चमेत्रादिषु कलानीत्येवमाद्याः

पा. ६.
५७

शकासु शम्भुनयिचत्तमः सद्दहियसितसः शरीरो
नरपेक्षो गृह्णापवर्गसंज्ञे मृगनामविगतशशिरा
हंकारपुण्ड्रोद्भासितः तस्याहुनात्संय
मायान्तर्गतवद्विः तच्च पञ्चाश्रयः
कापितोक्तं तन्मयः पञ्चाश्रयः इत्येवं
रित्वाभिवान्तः सामहाविने तत्पुच्यतोयदापुवः
मनिसोयावहिर्वातेन तन्मयः
शरीराहंकारभावंपरितः तन्मयः स्वातंत्र्येण गमनसोच
तिः साऽकल्पितान्तत्संयमाः तन्मयः गतिः सर्वचित्तम
लाः दीयन्ते तदेव पूर्वातविषयः तन्मयः पुरातविषय
मध्यमभावाश्चासिद्धीः प्रतिपाद्यानंतरं भुवनं
दिरूपावाद्याः काव्यब्रूहादिरूपाश्चाभ्यन्तरं परि
कर्मनिष्पद्यन्ते भूनाश्च भूनादिषु कलानीत्येव भाषाः

समाधुपयोगिनीश्रान्तःकरणावहिःकरणातन
रथेन्द्रियभवाः प्राणादिवायुभवाश्चसिद्धीश्रिन
दाद्यायसमाधेःसमासोत्पन्नयेप्रतिष्ठापनेदानींस्व
दर्शनीययोगिसवीजनिवीजसः युगासिद्धयेः
विविधोपायप्रदर्शनायाह सूर्यभक्त्यस्तमा
न्यपाप्यवत्तसंयमाद्भुतजयःसर्वसंयष्टिबिद्यादी
नंभुनानांयेविशेषःकायःपांचम्लादेवस्तत्र
केकेयुवानसज्जतेभ्रान्तिःपांचम्लादेवस्तत्र
स्यवनियमजन्तुपरितरन्मृदुन्मपरिदृश्यमानं
विशिष्टाकारजयात्तुल्यंयत्तुपंचयप्याक्रम
कार्कस्यस्नेहोष्णताप्ररणावर्जशदानतत्तरांस्तद्वमं
चयप्याक्रमंभूतानांकारराङ्गव्यवस्थितानितन्मा
त्राणि अन्वयेनोद्गुणःप्रकाशप्रवृत्तिस्थितिरु

(पंचा
वस्था)

पा. ६. पतयासर्वत्रैवान्वयिचेत्तुम्भः न भ्यंते अर्थवन्तते
 ५८ क्षेत्रगणोयुभोगापवर्गसंघे आख्यायानि सदेवं
 भूतेषु पंचसूक्तं उद्भूतया शकाभिन्नेषु प्रत्यवस्थसं
 यमं गानासं विविः तद्यथा प्रप्य
 मंगिपिनोः तद्यथा प्रप्य
 नृपतिर्भूत्यैसकल्याणः शरारः पशुनुसगारि
 रायवगावो भूतप्रकृतयोऽपि तेत्युच्येव भूतजय
 न्यफलमाह तज्जोशिमगाद्वान्तं त्रैः कायसंप
 ततद्यमनिभिधायश्च आशिमग्निः स्रगुरूपता
 पतिः मदिमामहत्तलविभातूलतिपरुत्तुप्र
 तिः गदिमामुकत्वं प्राप्तिः अंगल्यग्रं चिंद्रादिषु
 शनिशक्तिता प्राक्काम्यं इच्छानाभिच्चातः शरीरा
 तः करणे ईशित्वं सर्वत्र प्रलविहन्ता वाशित्वं सर्व

एवेव भूतानि अनुगाभित्वा तदुक्तं नानि कामंति
 यत्र कामावसायित्वं यत्र कामावसायो यस्मि
 न्निषये स्थिकामश्चाभवति तस्मिन् निषये यो
 गिनो वसायो भवति तं विषयं स्वीकारेण भि
 लाय समाप्तिपर्यन्तं नयतीत्यर्थः तस्मिन् अस्मिन्मा
 द्याः समाध्युपयोगिभूतजगत्सोमिनः प्रादुर्भवन्ति
 यस्यापरमाणुत्वं प्राप्तिर्वज्रादिवर्षतप्यन्तः प्राविश्य
 मि एवं वर्करवेज्जगत्सोमिणां द्विर्नदयो रद्वौ गुणा
 महासिद्धयश्च तस्यैव आशिर्माद्वयमरणानां प्रा
 प्नोति तद्भूतानां भवतश्चैव तस्यैव धर्मरूपाद
 यस्तेषां मनोभिवात्तानां शोभनं कृताश्चैव भवन्ति त
 स्मिन् रूपमग्निर्दहति तच्च वायुः शोषयतीत्यादयो
 ज्येष्ठा यस्य दमाह रूपं लक्षणं यवद्वं सहनं नत्वादि

लव

३

पा. वृ. नि. कायसंपन्न रूपलावरापवलानि प्रसिद्धानि
 ५८ वज्रसंहनन त्वं वज्रवत्कठिनासंहतिरस्य शरीरे
 भवतीत्यर्थः इति कायस्य गुरासंपन्न ए
 वं भूतजयमभिः ~~...~~ स्योद्विष्यमा
 ५९ ह्यस्य मन्त्रः ~~...~~ वित्तसंयमादि
 मस्यैव सिकल्यो ~~...~~ शरीरं नृपयाभिभुक्त्वा
 यैव गावो भूतद ~~...~~ तस्मिन्नेत्यु ~~...~~ आस्मि
 यः प्रहरीमिन्द्रियारोगा ~~...~~ च पूर्ववत्
 मृदानीः स्वरूपे सामान्येनेव प्रका ~~...~~ वित्तसंयम
 ज्ञाऽहंकारानुगमः अनवधार्यवित्तसंयम
 मनेषां मिन्द्रियारोगामवस्थामं च के ~~...~~ नतो
 त्वा इन्द्रियजयो भवति तस्य फल ~~...~~ शरीर
 स्य जोजवित्तं विकरणाभावः प्रधान ~~...~~ कायानि
 मन्त्रे प्रदत्तमोगातिस्वालो मनो ~~...~~ करणालीलिः भः

हा =

पा.ट्ट.

६१

४११

र्थः अयं कालद्वारा गोमुख्यतः कालद्वारा दुर्तरोय
मस्यान्पूर्व इत्येवं विधेः क्रमेण संयमस्यान्त्यं न
स्तदापि द्वात्रिंशत्क्रमेण द्वात्रिंशत् क्रमात्कारस्तदात्य
दधितः प्रांसुहृदा विदुः सन्मिश्रमिति विवेकता
नेपहारो नमुने क्रमेण द्वात्रिंशत् क्रमात्कारस्तदात्य
यत्तुल्यतया ननु सन्मिश्रमिति विदुः सन्मिश्रमिति विवेकता
योस्ततः प्रतिपत्तिः यदाप्यानिर्भेदहेतुवोज्ञातिलक्ष
णादेशा भवन्ति चाचिद्देहे नुर्जातिः यथागौरियं
ह्रियोयमिति ज्ञान्यानुल्ययोर्लक्षणां भेदहेतुः ३१
यं वर्त्तुराश्रयमरुरोति ज्ञान्यालक्षणाभिन्नयो
र्भेदहेतुर्देशोद्देशः यथातुल्यप्रमाणयोरेवमेव
कयोर्भिन्नदेशास्थितयोः यत्र पुनर्भेदोः स्वघात
यि नूनं शक्यते यथेकदेशास्थितयोः युक्तयोः पर

मारावोः तथा विधा विषये भेदो यत्कृतसंयमस्य यदा भेदे
 न ज्ञातमुपजायते तदा तदभासात्सुदमरायपितृत्वाभि
 भेदेन प्रतिपद्यते एतदुक्तं भवति यदस्मिन् विदुषां ये
 न भेदो नावधारयितुं शक्यस्तत्र संयमाद्भवत्येव भेद
 प्रतिपत्तिः ततः सुदमाराणां तत्त्वानां बुद्ध्यादीनां विवे
 केन प्रतिपत्तिः उक्तस्य विवेकस्य न संज्ञा विषयं ता
 विभक्त्यं चारव्यानुमाह तत्रैकं सर्वविषयं सर्वथा वि
 यदमेव तत्रैकं संयमावत्तादं त्या
 यां भूमिका यामुत्पन्नं तत्रैकं संयमावत्तादं त्या
 ययो धेययोगिनमित्यादि च संज्ञा संज्ञायात्कारकमि
 त्युच्यते अस्य विषयमाह सर्वविषयमिति सर्वो
 गित्तत्त्वानि महदादीनि विषयोऽस्येति सर्वविषयं
 स्वभाव आस्य सर्वथा विषयं त्वं सर्वाभिरवस्थाभिः

पा. वृ. स्थूलसूक्ष्मरूपरूपादिभेदेन तैस्तैश्च परिणामैः स
 ६२ वैराग्यप्रकारेणावस्थितानि भवन्ति विषयोस्य
 निसर्वथा विषयं स्वभावात्परमाह अत्र क्रमं वे
 ति भिः शोधनात्तावत्तु तस्मात्तत्राधिकभा
 वग्रहणो नान्यत्तु क्रमं सर्वकार
 तत्त्वमलंकेव कर्तव्यं श्यतां त्यर्थः तस्माच्च विवे
 कजोत्तारकारव्याप्तानान् किं भवतीत्यह सत्त्वग
 रुषयोः शुद्धिसाधये केवल्यं सत्त्वगुरुवावुक्त
 लक्षणोत्तयोः शुद्धिसाधये केवल्यं साम्यं सत्त्वस्य
 सर्वथा कर्तव्यताभिमाननिवृत्त्यास्तु परोनु
 प्रवेशबुद्धिः पुरुषस्य शुद्धिरूपचरित्ताभांगभा
 वः इति द्वयोः समाप्तायां शुद्धौ पुरुषस्य केवल्यमु
 त्यद्यन्ते मोक्षो भवतीत्यर्थः तदेवमात्ररंगयो

गगत्रयमभिधाय तस्य च संयम संज्ञां कृत्वा संय
 मस्य च विषय प्रदर्शनाय परिराग मन्त्रयं डपपा
 दा संयम वलोत्पद्यमानाः पूर्वाना परां तु मध्यमा
 वाः सिद्धीरुपदृश्य समाध्या प्रवसोत्पत्तये वा सा
 भवतज्ञानादिरूपा आभ्यन्तरी श्वकाय वरुहता
 नादिरूपाः प्रदृश्य समाचक्षपयोगाये द्वियप्रारा
 ज्ञादिरूपाः संदृश्य परमपुरुषाया सिद्धये यथा
 त्रयमेव स्यात्संज्ञितं त्रयमेव सत्त्वं जयोद्भ
 वाद्व्याख्याया विवेकं प्रकृत्येतानां सत्तुपा
 यान्नुपपत्त्यस्य तारकस्य सैव स्यात्समाध्यावस्थापर्यंत
 भवस्थ एव रूपमभिधाय तस्य समापत्तेः कृताधिका
 रस्य चित्तसत्त्वस्य संकाररूपेण प्रवेशात्केवल्यमुत्प
 द्यत इत्याभिहितं नानि एतां नो विभूतिपादस्तृतीयः

दितस्येव विरोधित्वा द्वयः क्रियते नस्मिन्प्रतिबं
 धकेदीरो प्रकृतयः स्वयमाभिमतकार्याय प्रभवं
 ति दृष्टान्तमाह तोत्रिकवत् यथाक्षेत्रिकः दृष्टी
 वलः केदरा केदरांतरजलं निमीषुर्जलप्रतिबंध
 कश्चररागमात्राभेदे करोति नास्मिन्नाभिन्ने जलं स्वय
 मेव प्रसरुपपरिणामं गच्छति ननु जलप्रसारणे
 नैक्यकश्चित्प्रयत्नः एतद्धमदिर्वाह्यं यदस्यो
 त्तनते त्वस्योद्योतिररागमात्राभेदे किंचित्फलम
 यश्चात्माया निरतिशेराभेदस्त्वभावाय पुनर्पदने वि
 कशरीरानिर्मितोपजायते तदा कुत्र स्तानि चित्ता
 नि प्रभवन्तीत्याह निर्माणा चित्तान्यस्मिन्नामात्रात्
 योगिनस्वयानिर्मितेषु कथेषु यानि चित्तानि मू
 लकाराणां दस्मिन्नामात्रादेव नादिदृष्ट्या प्रसरंति

पा. वृ. अग्रे विस्फुलिगा इव युगपत्पारिणामने ननु १
 ६५ बहूनां चिन्तातांभिन्नाभिप्रायत्वाच्चैककार्यक
 तत्त्वं स्यादित्याहु प्रत्यभिभेदप्रयोजकं चित्तमेकम्
 मनेकेषां चेतसां प्रः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 एकं योगिचित्तं प्रयत्नं ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 निष्प्रतत्त्वं अयमर्थः यस्यान्तः ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 तेषां कथायां तस्यैव यत्पीति जन्मा ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 तस्मिन्नां चित्तमपि तत्प्रभवं पंचविधं ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 जन्मादिप्रभवाच्चित्तान्समाधिप्रभवत् ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
 रागमाह तत्र ध्यानजमनाशयं ध्यानजं समाधि
 जं यच्चित्तं तत्पंचसुमध्ये ज्ञानाशयं कर्मवासना र
 हितौ भित्तिर्यः प्रप्येतरचित्तेभ्योऽपि योगिनिताचित्तं

नृपतस्त्विवावरोधित्वाक्षयः त्रितयं पिकि
 त्थकेदीरोप्रकृतयः स्वयमाभिमतक
 ने दृष्टान्तरमाह तोत्रिकवत् यथाहो
 धलः केदराकेदरांतजलं निमीषुर्जलिप्र
 कश्चरयागमात्रमिदं करोति नास्मिन्नभि
 वेवप्रसरुपपरिणामगृह्णाति ननुज
 यकश्चित्प्रयत्नः एतद्धमादेर्वाह्य
 लत्यागानुसंधीतेन तस्य स्मृत्यादाकिंचित्फलमा
 रभ्यते अस्यैवकर्मलातिष्ठं हि तत्तत्तद्विपाका
 नुगुणानामेवामिदं न्यवसदानां ३ हकिंकर्म
 वासनाद्विविधाः स्मृतिमात्रफलजात्यायुर्भो
 गफलाश्च तत्रजात्यायुर्भोगफलानेकाएकजन्म
 भवाश्च न्येनैवमेवकृतानि सियाः यास्तस्मिन्

द्वि-
 द्वि-

पा. वृ. मात्रफलस्तु स्तः कर्मणोपेन कर्मणायादृक् श
 ६६ शीरमारचं देवमानुषतिर्यगादेभेदेन तस्य विपाक
 स्यवानुगुणा अवसृतिनासायं स्तासामेव तस्मा
 दभिव्यक्तिर्वसितानः ~~दिव्य~~ तस्मै यमर्थाः येन क
 र्मणा एव देवना गतिं ~~यजुः~~ ज्ञानान्यंतरात्
 वहुमतं त्वे अयमर्थः यथा तस्मात्तिल
 त्तिपाशयादीनियम्येष्टं प्रेरयत्पातुवो जातिल
 त्तिपाकप्यायांतरारायपीति जन्मा ~~प्यागोरेय~~
 त्तिस्मिद्धीनां चित्तमपितन्यभवं पंचविधं ~~हेतुः~~ ३१ न
 जन्मादिप्रभवाच्चित्तान्स्ममाधिप्रभवतामिति
 त्तिमाह तत्र ध्यानजमनाशयं ध्यानमनुपप
 त्तियज्जितं तत्पंचसु मध्ये ज्ञानाशयं ~~ज्ञानमनुपप~~
 त्तिनामर्थः प्रत्येकं तत्तिमोदि ~~विदे~~ शाकाद्यं व ल
 त्तिनामर्थः तन्मयस्मानि सत्कारयोरेकारूपत्वात्

संस्कारयोरेकरूपत्वात् न च हि अनुष्ठानानां
 त्करणाद्विनाशनेवासनानां रूपः ॥ ५८ ॥

इहानायायोनियुभ्रमन्तां संसारिणां कांचिद्योनिमनु
 भूययद्ययोन्यं न स स्तव्यवधानेन पुनस्तप्तामेव यो
 निप्रतिपद्यन्ते तदानस्यां एव अनुभूतायां यो नो न
 प्याविधशरीरादिव्यंजकापेक्षया वासनायाः प्रक
 टीभूता आसन् तास्तथाविधव्यंजकाभावान्नि
 राभूताः पुनस्तथाविधव्यंजकशरीरादित्वाभेद
 कृत्वा भवन्ति ज्ञानिदेशावगुलमवधनिपिनासां स्ता
 न्तरूपस्मृत्यादिशरायपीति जन्तैर्येनै रंतर्था
 मव कुतः स्मृतिमपिन न्यभवंपंने सवस्वर्गनरका
 दीनां फलानां चान्तिरिभाविः कर्मणां वायागादी
 नां शक्तिरूपतया वस्थानं कर्तुस्तथाविधभोग
 भोक्तारूपं सामर्थ्यं संस्कारान्प्रतिः स्मृतैः सख
 दुःखोपभोगस्तदनुभवाश्च ७ नरपिसंस्कारस्मृत्या।

श्रः

पा. वृ. द्यः एवं च यस्य स्मृतिसंस्कारादयो भिन्नानस्य
 ६७ नन्तर्याभावे दुर्वलः कारणभावः अस्माकं तु यदा कार्य
 नुभव एव संस्कारो भवति संस्कारश्च स्मृतिरूप
 तया परिणामेनानिःस्पष्टं च स्मृतिरूपं न संभ
 तं तत्र स्थितत्वात् न पटियते न च हर्षदः भवत्त्वानंत
 वृत्तिरकारणभावश्च वासना यदा तदा तस्य निमित्त
 वः प्रवर्तते तदा किं वासनानि निर्निमित्ता इत्यस्मादिति
 इति शंका व्यपनेन नुमाह तासां मनोदितं विद्यते आ
 नित्यत्वात् तासां वासनानां मनोदितं तत्कार्यः
 दिव्यस्य नस्य भावस्तत्त्वं आसामादिना स्मृत्या च
 कृतं इत्याह आशिषो नित्यत्वात् ये यमाशीमहि
 ररूपा स देवमुखसाधना मिमेभूयास्तुः माकदाति
 ते वैभवं विद्योगोभूयादिति यः संस्कारादीनां कार्य

कारणा
 दत्तादिनादिन्यर्थः एतदुक्तं भवति

कारणा
 शांतिप्रवृत्तिः फलविशेषः वासनानां तत्त्वानि
 त्वानि सन्निहितत्वादनुभवसंस्कारादीनां कार्या
 शांतिप्रवृत्तिः केन वायति अनुभवसंस्काराद्यविवि
 दसंकोचविकाराशधर्मिचित्ततदाभिव्यंजकविषया
 कलाभान्नजननफलरूपतयापरिराजित इत्य
 र्थः आसामानन्त्याद्भान्नकच्यसंभव इत्याशंक
 न्तोपायमाह हेतुप्रत्ययप्रयालः संगृहीत
 त्वद x दावामभाराययानातामनंतरा
 नुभवोहेतुस्तथापिन तत्प्रभवं पंचदयस्तेषां विद्या
 शक्तिसाक्षात्पारिपयणावर्तः फलं -- शा
 नीरादिः स्मृत्यादिश्च आशङ्को बुद्धिसत्त्वांशालं
 वनं ये देवागुवस्य न देववासनानामनस्ते हेतु
 फलाश्च यस्तंबनैः अनन्तानां अपि वासनानां स

पा. २. गृहीतत्वात्तेषां हेत्वादीनामभावेत्तानयोगाम्भ्यां
 ६८ दश्रवीजकल्पत्वेविहितेति निर्लुप्तत्वात्तवासनाः
 प्ररोहमुपयांति त्वकार्यसास्वत्तद्वृत्तिनासामभा
 वः ननुप्रतिज्ञां ननुपलब्धेवृत्तिना
 ननुतत्फलान्ननुपलब्धेवृत्तिना
 विविक्ताद्देवकप्यमर्वाः इत्याद्याशविः एकत्वसमर्थ
 तस्याह सन्नितानागन्तिस्वरूपताः सत्यध्वमेदा
 तधर्मारागः इह ह्यसत्ताभावानामुत्पत्तिर्नञ्जि
 मन्तीतेषां सत्वसंबंधायोगान्नहिशाशविस्वारागाः
 दीनां क्वचिदपि सत्वसंबंधो दृष्टः निरूपणार्थचकार
 येकिमुद्दिश्यकारणा निवर्तन्त नहिविषयमत्ता
 तेषां कश्चित्प्रवर्तते सत्तामपि विरोधान्नान्नावसं
 वंधो दृष्टः निरूपणार्थचकार्येकिमुद्दिश्यकारणा

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

युरित्यादिमनु - तन्नो न व्यतिरिक्त सत्यर्थवस्ति
 कमनेकं वा वक्तुं युज्यते यदा विज्ञानमेव वा ।
 सना वशात्कारणासावेतु स्थिते तस्यानया
 प्रतिभानि तदा कथमेतव कथते वक्तुं येत्या ।
 शोक्याह वस्तु साम्ये चित्तभेदात्तयो विविक्तः
 पंच्याः न योजाना प्यधोभिन्नः पंच्या विवि
 क्रो मार्ग इति यादव कथं वस्तु साम्ये चित्त
 भेदात्तसमाने स्तुति भावानां लिभ्यमानिना
 नाप्रमान्तराणां चित्तयोगान्न हि पूरादुःखमो हस्त
 पतया समुपलभ्यते धो ह्यस्य स्मारूपलभाप क
 वतां योगे चित्तुपलभ्यते वक्तुं यत्तसैव सत्यस्य
 मुत्पद्यते सद्यत्पार सत्तामः परिव्राजकादेर्द
 त्यणोत्येव कस्मिन्नाप्यनुनिनाना विधुचित्तो
 ध

पा. २.

९.

दयात्कप्यं चित्तत्वं न विवस्वत्तु एकचित्तका
यत्तैवस्त्वैकस्त्वमव
कार्यत्वेवस्तु न व्या रे
यत्तस्मिन् प्रप्यति स पत्त
चित्तस्यात्तु रूपद
तुमि रूपलभ्य
तकार्यमप्यार
दावहुभिर्निर्मित
लक्षणस्यात् एतदु
एगोयदिकार्यस्य न
विधकारराजन्यमे
न नुगमत्वात् न सेचांस्वा
यथैवं कथ्यन्ते न त्रिगुण
किंचचित्त
वित्तका
यत्तत्तु कि
सिद्धारोमना
स्मात्तदि
क्रियत
निर्मिता
यापोभिन्नेका
दासमंजु
स्यात्तु स्यात्तु
हि हं कं वा स्यात्तु
मनाप्येन एकस्यैव

एणं

६

का

[illegible]

۵۲

